

पद भाग क्र.३

८ :- ऊपर्देश को अंग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निर्दर्शनास आले आहे की, काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने, अर्थामध्ये परस्पर बदल करून टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये. काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही, चेक करायला भरपूर वेळ लागतो. आम्ही परत चेक करून पुन्हा लोड करून देऊ. याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समझन्यापुरता कामात येईल, यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करून दिली आहे.

अ.नं.	पद	पेज नं.
	पद भाग क्र.३	

८ :- ऊपर्देश को अंग

१	आज तो तेरे कछु नहीं जावे ०३	१
२	आन उपासी आतम द्रोही ०५	२
३	आसा तज निर आस होई ०७	३
४	बांदा आयो मोसर मती हारो ३१	४
५	बांदा मत कर झोड़ अनाड़ी ४५	६
६	बंदा और सकळ सब शोभा ५८	८
७	बे मुख सोई जाणीये रे ७४	९
८	भजो तो राम भजी ज्यो ०१ज्यो बोले ८०	१०
९	भजो तो राम भजी ज्यो ०२षट क्रिया ८१	१२
१०	भजो तो राम भजी ज्यो ०३सत्त जुग मे८२	१२
११	भजो तो राम भजी ज्यो ०४केवळ ८३	१४
१२	भजो तो राम भजी ज्यो ०५ मून गहे ८४	१५
१३	छोगाळा नर रे ९५	१६
१४	देखो रे देखो साधो ९७	१७
१५	ध्रिग ध्रिग हो मन ध्रिग तोय ११०	१८
१६	ओक मना सिध ओक मना सिध १२०	१९
१७	फिट मन फिट लाणत तो ने १२२	२०
१८	फुटरिया मन रे १२३	२१
१९	ग्यानी ग्रंथ सब सांभळो १३५	२२
२०	हरसूं हुँ मिलियो चाहिये १४७	२४

२१	हरी को भेद नियारो रे १४८	२५
२२	हरि को भेद न्यारो रे १४९	२६
२३	इण मन सुं कहो काहा कीजे हो १५७	२७
२४	जे तलफो कोई जीव १७१	२७
२५	जुग कछु लेत देत कछु नाही १८३	२८
२६	करणी करे रेणी रहे १९६	२९
२७	मनवाँ लाणत तोय रे २२७	३०
२८	मत भूलो हो माया संग २२९	३१
२९	म्हाने अबचळ बर प्रणावो ओ २३७	३२
३०	मोख भजन बिन नाही रे २४४	३३
३१	नर तांका कोण हवाला हे २४८	३५
३२	ओ तज दूजा जे भजे २५४	३७
३३	पांडे नेचळ ग्यान बिचारो २६४	३८
३४	पेम पियाला पिजिये २७५	३९
३५	प्राणी मेरा राम नाम लिव जाय २८६	४०
३६	प्राणियाँरै नाँव गहो मुख माय २८७	४१
३७	प्राणियाँरै नाँव गहो तत्सार २८९	४१
३८	प्राणियां रे सतगुरु तारण हार २९१	४३
३९	राम कथे ओऊं मथे रे २९५	४४
४०	रे मन हरसुं डरप ३०२	४६
४१	रे नर समज केवल ध्याईये ३०३	४७
४२	सबसुँ निरसा होय ३०७	४८
४३	समझ समझ प्राणिया जो मोख ३२६	४८

४४	संतो अेसा महल बणाया ३३१	५०
४५	संतो भाई रे भेव मिल्या गम आवे ३४५	५२
४६	सुणो भाई संतो म्हे ग्यान दूं ३९०	५३
४७	सुणो सरब जुग में हेला दिया ३९१	५४
४८	तीन रीत प्रमोद हमारो ३९७	५४
४९	तूं तो निरगुण पद सूं मिल रे ४०१	५५
५०	तूं तो शाम धनी को बररे ४०२	५७
५१	तुं तो ऊण पद सूं मिल जारे ४०३	५८

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	जीवांचा वध करून बली देतात अश्या सागट म्हणजे आत्मद्रोही विकारांचा संग करु नका. ॥टेरा॥	राम	राम
राम	रामसनेही नित पत मिलजो ॥ सागट दूर निकार ॥	राम	राम
राम	प्रभू नाव बिना बोहोता संग दूजा ॥ ता मे बोहोत बिकार ॥१॥	राम	राम
राम	जो रामजीशी प्रिती करतो त्याच्याशी नेहमी भेटत रहा व जो तत्तनामाची निंदा करतो,	राम	राम
राम	प्रभुच्या नावाची निंदा करतो अश्या सागटापासुन नेहमी दूर रहा प्रभूचे नाव घेणाऱ्या	राम	राम
राम	संता शिवाय अन्य अनेकांच्या संगतीने विकारच वाढतात. ॥ १ ॥	राम	राम
राम	नामसनेही दुर्बल भूखा ॥ मिलज्यो बाह पसार ॥	राम	राम
राम	सागट पांडे राव लोई ॥ सब जन माथे मार ॥२॥	राम	राम
राम	रामजीचे स्नेही दुर्बल असले, भुखे, दरिद्री असले तरीही त्यांच्याशी खुप प्रेमाने भेटा व	राम	राम
राम	जो सागट आहे तो ज्ञानी, पंडित ही असला किंवा राजा ही असला तरी त्याच्यापासून	राम	राम
राम	दूर रहा. त्यांच्या संगतीत राहील्याने काळ कर्माचा मार डोक्यावर पडेल. ॥२॥	राम	राम
राम	कोढी कुष्ठि हरिजन मिलज्यो ॥ ता घट ब्रह्म बिचार ॥	राम	राम
राम	जन सुखराम भेद बिन भगती ॥ सबे काळ की चार ॥३॥	राम	राम
राम	ज्याच्या घटात सतर्वरूप ब्रह्म प्रगट आहे. असा हरीजन कोढी, कुष्ठि असला तरीही	राम	राम
राम	त्याला भेटा त्याचा देह बघु नका, त्याच्या देहात प्रभु प्रगट आहे ते पहा. आदि सतगुरु	राम	राम
राम	सुखरामजी महाराज म्हणतात की, जे प्रभु प्राप्त करणारी भेदाची भक्ती करीत नाही ते	राम	राम
राम	सर्वही काळाचा चारा आहे. (काळ त्यांना खाणार आहे) ॥३॥	राम	राम
राम	०७		
राम	॥ पदराग बिलावल ॥		
राम	आसा तज निरआस होय		
राम	आसा तज निरआस होय ॥ भक्ति नर किजे ॥		
राम	तीन लोक सुख छोड के ॥ चरणा चित्त दीजे ॥टेरा॥		
राम	अरे मनुष्य तीन लोकांच्या मायेच्या सुखाची आशा सोड व या सुखांशी उदास होऊन		
राम	गुरुच्या चरणात लीन हो व साहेबाची भक्ती कर. ॥टेरा॥		
राम	सपना ज्युं सुख जग का ॥ मत भूलो कोई ॥		
राम	माया ठगणी लार हे ॥ मत डुबो लोई ॥१॥		
राम	हे तीन लोकांचे सर्व सुख स्वप्नाच्या सुखासारखे खोटे आहे. अश्या खोट्या सुखामध्ये		
राम	कोणी भुलू नका. ही माया स्वप्नासारखे सुख दाखवून जीवाला ठगविते(फसविते) ही		
राम	माया ठगणी(फसवी) जीवांना या खोट्या सुखामध्ये अटकविण्याकरीता मागे लागलेली		
राम	असते. लोकांना तुम्ही कोणी यांच्या चमत्कारामध्ये बुडू नका. ॥१॥		
राम	बख माया के जोर हे ॥ नाना बिध घाता ॥		

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

सिंवरण बिना संसार में ॥ माया की बाता ॥२॥

राम

मायेने जीवाला फसविण्यासाठी जोरदार डावपेच रचले आहे.जसे हरिणाला वाळुच्या

राम

जमीनीवर तहान मिटेल असा जलाचा सागर दिसतो.जेव्हा त्याला तहान लागते तेंव्हा

राम

तो तहान मिटविण्यासाठी त्या जलाच्या मागे धावत असतो.धाऊन धाऊन शेवटी थकून

राम

जातो व मरुन जातो.परंतु त्या जलाने त्याची तहान मिटत नाही.अश्याप्रकारे जीवाला

राम

पाच इंद्रियांच्या सुखामध्ये तृप्त सुख मिळत नाही.उलट काळाचे दुःख पडते. अनेक

राम

प्रकारचे फासे(घात)म्हणजे कपट बनविले आहे.संसारात साहेबाच्या स्मरणा शिवाय सर्व

राम

करण्या मायेचेच डावपेच आहे.(मायेच्याच डावपेचाच्या गोष्टी आहे.)॥२॥

ब्रह्म ग्यान मत धार के ॥ साहिब कूँ गावे ॥

राम

ज्यूं सुखदेव जम सब थके ॥ अमरापुर पावे ॥३॥

राम

अरे मनुष्य,तु सतस्वरूप ब्रह्मज्ञानाचे मत धारण कर व साहेबाला गा(भजन कर)

राम

साहेबाचे भजन केल्याने यमराज थकेल व तु होणकाळाच्या परे अमरापूरला जाशील

राम

असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥३॥

३१

॥ पदराग आसा ॥

बांदा आयो मोसर मती हारो

राम

ज्यां संग हंस अगम घर पोंते ॥ वे सतगुरु सिर धारो ॥।ठेर॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज हरजी भाटी तसेच सर्व स्त्री-पुरुषांना समजावून

राम

राहिलेत की,ब्रह्मा,विष्णु,महादेव व इंद्रादिक देवता ज्या मनुष्य तनाची वंछना करतात तो

राम

मनुष्य देह तुम्हा सर्वांना मिळाला आहे ही भारी वेळ सर्वाच्या हातात आली आहे आता

राम

ही वेळ हारु नका म्हणजे हातातून जाऊ देऊ नका आणि ज्या सतगुरुच्या संगाने हंस

राम

महासुखाच्या अगम घरी पोहचतो ते सतगुरु विलंब न करता शिरावर धारण करा. ॥ठेर॥

राम

जुग को संग सकळ दुःख दायक ॥ जा संग सुख मती जाणो ॥

राम

सुख दायक सत संगत जग मे ॥ सतगुरु सरण पिछाणो ॥१॥

राम

सतगुरु सोडून जगाचा संग नेहमी दुःख देणारा आहे.सदैव सुख देण्याकरीता खोटा आहे

राम

म्हणून जगाच्या सुखांना सुख मानू नका.सतगुरुचा संग सत्य आहे.सदैव सुख देणारा

राम

आहे म्हणून जगाचा संग त्यागून संतांची सतसंगत करा आणि सदासुख देणाऱ्या

राम

सतगुरुला ओळखा व सतगुरुचा शरणा धारण करा. ॥१॥

राम

मात पिता कुळ गोत कटुम्बो ॥ जुण जुण संग होई ॥

राम

मिनषा देही गुरु ब्हो पासो ॥ सतगुरु मिले हन कोई ॥२॥

राम

जगामध्ये सर्व चौच्यांशी लक्ष प्रकारच्या योन्या आहेत.प्रत्येक योनीमध्ये जसे आता आई,

राम

वडिल,कुळ,गोत्र सोबत आहे तसेच्या तसे सर्वाच्या सोबत होते.जसा आज मनुष्य देह

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मिळाला तसाचा तसा मनुष्य देह आजपर्यंत तू पकडून सर्वांना अनेक वेळा मिळाला. जसे आज सर्वांना काळाच्या देशातून न काढणारे गुरु मिळाले तसेच्या तसे गुरु प्रत्येक मनुष्य देहात प्रत्येक हंसाला अनेक वेळा मिळाले परंतु काळापासून मुक्त करवून महासुखाच्या अगम घरी पोहचविणारे सतगुरु आजपर्यंत कोणालाही कधी मिळाले नाही. ॥२॥

राम च्यार दिना की जोर जवानी ॥ आ देखर मत फुलो ॥

राम आ देसी दगो इण काया ने ॥ जुग जुग दुःख संग झुलो ॥३॥

राम ही जोर जवानी चार दिवसांची आहे म्हणजे खूप कमी वेळाची आहे याकरीता या जवानीच्या जोरावर आणि जवानीच्या सुखावर कोणी फुलू नका.या खोट्या फुलल्याने

राम भरत खंडात मिळालेल्या मनुष्य देहाला भारी दगा होईल.या जवानीच्या जोरावर

राम फुलल्याने हा अनमोल मनुष्य देह हातातून निघुन जाईल आणि या मनुष्य तनाचा अंत

राम झाल्यावर चौन्यांशी लक्ष्य योन्यामध्ये जावे लागेल.तेथे त्रेचाळीस लक्ष वीस हजार

राम वर्षापर्यंत पळापळात दुःखात रहावे लागेल. ॥३॥

राम तिन लोक लग माया हे काची ॥ ओर सक्त लग भाई ॥

राम वाँ लग ग्यान तके सोई काचा ॥ मत मानो जुग माई ॥४॥

राम मृत्यूलोक, पाताळलोक, स्वर्गलोक असे तीन लोक, भुर, भुवर, स्वर, महर, जन, तप, सत, तळ,

राम अतळ, वितळ, सुतळ, तळातळ, रसातळ, महातळ असे चौदा भवन तसेच ब्रह्मा, विष्णु,

राम महादेव आणि शक्ती च्या चार पुऱ्या मायेचा चिखल आहे. सदैव सुख न देणाऱ्या

राम कच्च्या मायेने आणि सदैव महादुःख देणाऱ्या पक्क्या काळाने भरलेले आहेत.या सर्व

राम लोक, भवन आणि पुऱ्यामध्ये शक्तीची पुरी सर्वात मोठी आहे. तेथे ही पोहचून गेले

राम तरीही तेथील सुकृताचा अंत झाल्यावर सर्वांना चौन्यांशी लक्ष योन्यांच्या दुःखात यावे

राम लागते. म्हणून शक्ती लोकांच्या सुखांपर्यंतचा ही कोणी गुरु संसारात ज्ञान, ध्यान

राम सांगतो तरीही त्या गुरुचा कोणीही संग करु नका आणि त्याचे कोणतेही ज्ञान, ध्यान

राम मानू नका. ॥४॥

राम कहे सुखराम मान नर मेरी ॥ ने: अंछर गम लीजे ॥

राम फाडर पीठ चढया गड ऊपर ॥ ब्होर न जन्म धरीजे ॥५॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज हरजी भाटी तसेच सर्व स्त्री-पुरुषांना सांगून

राम राहिलेत की, आई, वडील, पत्नी, पुत्र, धन, राज्यातून मोह काढा. जवानीच्या जोरात तसेच

राम जवानीच्या सुखां मध्ये भुलू नका आणि शक्ती पर्यंतचे ज्ञान सांगणाऱ्या गुरुंना त्यागा

राम आणि सतगुरुचा शरणा धारण करा. सतगुरुचा संग केल्याने सदा महासुख देणारा आणि

राम काळाचे महादुःख कापणारा ने: अक्षर घटात कंठ कमळात प्रगट होईल आणि ने: अक्षर हंसाला बकंनाळेच्या रस्त्याने एकवीस मण्यांचे छेदन करून काळाच्या पलीकडच्या

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सतस्वरूप गडावर घेऊन जातो किंवा जाईल.अशा सतस्वरूप गडावर पोहचलेले संत पुन्हा चौच्यांशी लक्ष योनीमध्ये कधीही जन्म धारण करत नाही किंवा करतील आणि ते दिव्य देह धारण करून अगम देशाच्या सुखामध्ये लिन होत राहतील म्हणून आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज आपण पाहिलेली ही गोष्ट हरजी भाटी तसेच सर्व स्त्री-पुरुषांना ऐकायला सांगतात. ॥५॥

४५

॥ पदराग आसा ॥

बांदा मत कर झोड़ अनाडी

बांदा मत कर झोड़ अनाडी ॥ बार बार तूं बचन ऊथापे ॥

जम तोडे थारी जाडी ॥ रे बांदा मत कर झोड़ अनाडी ॥ टेरा ॥

बांदा अरे अनाड्या तुला सतज्ञान माहीत नाही व तु काळाच्या मुखात ठेवणाऱ्या मायेच्या ज्ञानाच्या आधाराने माझे सतज्ञान न समजुन घेता वारंवार उलथुन राहिला आहे हे माझे सतज्ञान तु समजुन घटात प्रगट केले नाही तर तु ज्या मुखाने माझे सतज्ञान उलथवितो त्या तुझ्या मुखाचे यम जांभाड म्हणजे जबडे फाळून तुझे मुख तोडेल. ॥टेरा ॥

सतगुरु बिना मोख नही पावे ॥ सौ गुरु करो नित दहाडी ॥

ग्यान बिना सब गांगीरोळे ॥ कहाँ सक्त सिव बाडी ॥१॥

सतगुरु बिना कोणालाही मोक्ष मिळत नाही जरी कोणी सतस्वरूपाचे गुरु सोडुन काळाच्या मुखात असलेल्या ब्रम्हा, विष्णु, महादेव, शक्ती या मायेचे नित्यप्रती दररोजचे शंभर शंभर गुरु केले तरी मोक्ष मिळणार नाही. सतज्ञानाशिवाय सर्व ज्ञान कलबला आहे म्हणजे मोक्षाला पोहचविणारा सतज्ञान नसलेल्या शब्दाचा फक्त गोंगाट आहे. शक्ती शिवाची वाडी म्हणजे शेतीवाडीत जसे पूर्ण स्थितीचे गहू पिक प्याकरीता चार महिने लागतात. तसेच गहू सक्ती शिवाच्या भेदवाले कुंडीत आठ दिवसातच पिकवितात व त्या गव्हाचा खीच करून खातात. अशा एखाद्या साधूने सक्ती शिवाचा परचा चमत्कार जरी केला तरी त्याला सतगुरु शिवाय मोक्ष मिळणार नाही. ॥१॥

ब्रम्हा व्यास संत सब बोल्यां ॥ के गया झाड पिछाडी ॥

सास ऊसास राम जप लिज्यो ॥ के रहो जीभ मुख बाडी ॥२॥

ब्रम्हाने वेदात, वेदव्यासाने पुराणात तसेच संतांनी आपल्या बाणीमध्ये माया ब्रम्हचे ज्ञान सोडुन व सर्व ज्ञानांचा विचार करून सांगीतले की श्वास उसास मध्ये रामनामाचा जप केल्याशिवाय कोणासही मोक्ष मिळाला नाही म्हणुन अरे बांदा ही जीभ राम राम रटण्यात लाव. राम राम रटण्यात नाही लावली तर सतज्ञानांच्या बरोबर विवाद करू नकोस त्या जिभेला मुखातच बांधुन ठेव नाही तर यम तुझे जांभाड तोडील. ॥२॥

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	झुटी गल्ला रात दिन हांको ॥ जांमे गिरे गमावो ॥	राम	राम
राम	राम राम निसवासूर जपरे ॥ जीऊं ब्होता सुख पावो ॥३॥	राम	राम
राम	अरे बांदा तु रात्रदिवस खोटया गोष्टी बोलण्यात अनमोल मनुष्य देह गमावुन राहिला	राम	राम
राम	आहे या खोटया बोलण्याने तुळ्यावर अनेक दुःख पडतील हा मनुष्य देह तु रामनाम	राम	राम
राम	स्मरणात लावला तर तुला भरपुर सुख मिळले. ॥३॥	राम	राम
राम	धुर पंथ चलो अगम दिस भाई ॥ हृद ऊळड मत जावो ॥	राम	राम
राम	आंबा काट दूर कर मूरख ॥ घर बंवळ्या क्युं बावो ॥४॥	राम	राम
राम	तु अगम देशाला जाणारा खरा पंथ धर तु आड रानाने नको जाऊस आड रानाने	राम	राम
राम	गेल्याने तुला अगम देश कधीही मिळणार नाही. जसे मुर्ख मनुष्य आंब्याचे झाड कापतो	राम	राम
राम	व आंबाच्या झाडच्या जागी बाभळीचे झाड लावतो व आंब्याच्या फळाची इच्छ करतो	राम	राम
राम	तर त्या मुर्खाला आंब्याचे फळ कसे मिळले? त्याचप्रमाणे तु अगम देशाचा रस्ता	राम	राम
राम	त्यागतो व यमाचा रस्ता धरतो तर तुला अगमचे सुख कसे मिळतील व तुळ्ये यमाचे	राम	राम
राम	कष्ट कसे सुटतील हे तु बांदा मला सांग. ॥४॥	राम	राम
राम	चेतन अजब बणाया देवळ ॥ वांकी कळा पिछाणी ॥	राम	राम
राम	जिण आधार रात दिन बोलो ॥ सो देवत सत्त जाणो ॥५॥	राम	राम
राम	ज्या परमात्माने तुला हा अजब देऊळ बनवुन दिला आहे त्याची कळा ओळख अशा	राम	राम
राम	ज्या चैतन्याचे आधारे तु रात्रं दिवस बोलतो फिरतो चालतो पहातो तो चेतन सत्तदेवत	राम	राम
राम	आहे समज. ॥५॥	राम	राम
राम	सब को हेत झुट हे भाई ॥ सांग न चाले कोई ॥	राम	राम
राम	ऊलटो नांव भुलावे तोने ॥ करम बंधे सिर तोई ॥६॥	राम	राम
राम	ह्या सत्तदेवताच्या प्रिती शिवाय अन्य देवताशी प्रिती करणे खोटे आहे. हे अन्य देवता	राम	राम
राम	तुळ्या अंतकाळी तुळ्याबरोबर एक ही चालणार नाही हे अन्य देवताचे गुरु साधु तुला	राम	राम
राम	भ्रमात टाकुन तु धारण केलेले सतज्ञान भुलवतील गुरु, साधु, सिद्ध, पिरांचा संग केल्याने	राम	राम
राम	तुळ्या शिरावर काळाच्या नगरीत नेणारे कर्म जखडतील. ॥६॥	राम	राम
राम	ने: अंछर ओ नाँव ज गवे ॥ सो साहेब का होई ॥	राम	राम
राम	ओर नाँव माया का सब ही ॥ ज्यां सें पचो न कोई ॥७॥	राम	राम
राम	ने: अक्षर म्हणजे बावन अक्षराच्या पलिकड्ये नाम हे नाम साहेबाचे आहे या ने: अक्षर	राम	राम
राम	नामा शिवाय सर्व नाव मायेचे आहेत त्या नावात कोणीही पचु नका त्या नावाने मोक्ष	राम	राम
राम	कधीही मिळणार नाही. ॥७॥	राम	राम
राम	सतगुरु हेत जकत मे साचो ॥ गोत हेत सब झुटो ॥	राम	राम
राम	सतगुरु भेद मोख को देवे ॥ कुळ पाडे तोइ पुठो ॥८॥	राम	राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सतगुरुशी प्रेम करणे खरे व मोठया नफ्याचे आहे हे सतगुरु मोक्षाचा भेद देऊन जिवाला मोक्ष पद देतात.कुळ गोत्र यांच्याशी प्रेम करणे खोटे आहे.मोठ्या तोट्याचे आहे हे कुळ गोत्राचे मनुष्य तुला मोक्षास जात असतांना रस्त्यात पाडतील व यमाच्या दरबारात उलटुन पाठवतील. ॥८॥

राम साध संत की सेवा किझे ॥ जो जन पुंता होई ॥

राम और भेष सब जक्त बराबर ॥ जाँ सूं मोख न कोई ॥९॥

राम जे साधू संत मोक्षाला पोहचले त्या संताची सेवा करा म्हणजे त्या संतानी ज्या ने:अक्षराची भक्ती आपल्या घटात प्रगट केली आहे ती भक्ती धारण करा ज्या ज्या साधू संतामध्ये ने:अक्षर नाही असे वेष धारण केलेले सर्व साधू त्यागा हे साधू मोक्ष मिळविण्याकरिता जगाच्या मनुष्यासारखेच आहेत यांच्या संगाने मोक्ष मिळणार नाही. ॥९॥

राम धक धक सब नार नराँ कूँ ॥ कहा कहूँ तुज ताँई ॥

राम जो रस भोग पोँचावे पाँचूँ ॥ सो सिंवरो क्यूं नाही ॥१०॥

राम जगातील सर्व स्त्रि पुरुषांना धिक्कार आहे धिक्कार आहे हे जो सर्वांना पाचही तळेचे भोग रस पोहचवितो त्याचे स्मरण करीत नाही व जो यमाच्या मुखात दुःखामध्ये टाकतो त्याला धावुन धावुन पुजतात. ॥१०॥

राम के सुखराम सुणो सब कोई ॥ ओ मोसर नही पावो ॥

राम आणंद लोक चालो नर नारी ॥ सो मेरे संग आवो ॥११॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व नर नारींना सांगतात की हा मनुष्य देहाचा व मनुष्य देहा बरोबरच सतगुरु मिळण्याचा प्रसंग परत परत मिळत नाही जर तुम्हास आनंद लोकास चालायचे असेल तर तुम्ही सर्व माझ्या बरोबर या. ॥११॥

५८

॥ पद्मग सोरठ ॥

बंदा और सकळ सब शोभा

राम सीव मांय होय नदी जात हे ॥ को किस का जळ जोबा ॥टेर॥

राम अरे बंदा,सतनामाचा शिवाय मोक्षाला जाण्यासाठी मायाचा दुसऱ्या सर्वही गोष्टीची जगात शोभा आहे.तहान लागली आहे आणि आपल्या गावाच्या शिवाडी मधुनच पाण्याने भरलेली नदी वाहून राहीली आहे.तरी पण आता पाण्यासाठी दुसरी नदी का शोधता?असेच मोक्ष देणारा सतनाम म्हणजे सतगुरु भेटले आहे तरी पण मोक्ष मिळण्या करीता दुसरे ज्ञान का शोधता?॥टेर॥

राम धरम पुनं जा को सुण सत्त हे ॥ तन में मन कर देवे ॥

राम चित मन सुरत प्राण पे थोभे ॥ नाँव सत सो लेवे ॥१॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम धर्म, पुण्य करणे त्याचे खरे आहे. जो तनाने आणि मनाने धर्म, पुण्य करतो, जो जगाला देखावा करण्या करीता धर्म, पुण्य करतो, ते धर्म, पुण्य खोटे आहे. जो आपले चित्त, मन, सुरत आणि प्राण एका ठिकाणी करून सत्तनाम घेतो, त्याचेच सत्त नाम घेणे मोक्षाला पोहोचविण्या करीता खरे आहे. ॥१॥

राम जोगी सोई प्राण मन जीते ॥ उलट गिगन चढ जावे ॥

राम जती साचा सोई जन कहिये ॥ काम उतर नही पावे ॥२॥

राम जोगी तोच सत्य आहे, जो प्राणास आणि मनास जिंकतो म्हणजे आपल्या प्राणास आणि मनास विषय वासना मध्ये जाऊ देत नाही आणि विज्ञान वैराग्याला प्रगट करून घटात बंकनाळीच्या रस्त्याने उलटून ब्रह्मंड गगनात चढून जातो. जती खरा तोच आहे, ज्याचा कोणत्याही विषय वासनाचा स्थितीत काम शरीरातून उतरत नाही. ॥२॥

राम अणभे सत्त जहा भव नाही ॥ ओर सकल हे कहणी ॥

राम के सुखराम सिष हे साचा ॥ गुरु सब्द पर रहणी ॥३॥

राम खरे अणभय तेच आहे, ज्याला काळाचे थोडेसे ही भय नाही. बाकीचे अणभय तर सांगायचे झाले तरी पण त्यांना कोठे ना कोठे काळाचे भय आहे. त्यांना हा अणभय शब्द सांगण्या पुरता आहे. आदि सत्गुरु सुखरामजी महाराज सांगतात, तोच शिष्य खरा आहे, जसे गुरु सांगतात तसे राहतात. जो शिष्य गुरु सांगतात तसे राहत नाही, ते शोभे पुरते गुरुचे शिष्य आहेत. ॥३॥

७४

॥ पदराग धनाश्री ॥

बेमुख सोई जाणिये रे

बेमुख सोई जाणिये रे ॥ हर हूकम मेटे कोय ॥

भक्त बिसारी राम की रे ॥ माया सूं मन गोय ॥टेर॥

राम आदि सत्गुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, रामजी पासून विमुख तो मनुष्य आहे राम जो हरजी भक्ती नाकारतो. रामजीची भक्ती विसरून जातो व ब्रह्मा, विष्णू, महादेव, शक्ति, राम अवतार, दुर्गा, सितला, भेरु, भोपा इत्यादी भक्तीमध्ये मन लावतो. ॥टेर ॥

राम जायो जब नर हरकियो रे ॥ किया मंगळ जोग ॥

राम मुवां सूं रुना धाहा दे रे ॥ कर बेठा नर सोग ॥१॥

राम जेंव्हा घरात मुलाचा जन्म झाला होता. तेंव्हा आनंदी होऊन गावभर मिठाई वाटली. वाजे वाजविले. तसेच अनेक प्रकारचे मांगलीक(पवित्र) उत्सव केले आणि तो मुलगा जेंव्हा मरून गेला. तेंव्हा धाय मोकळून(मोठ मोठ्याने) रडायला लागला. मनाने अतिशय दुःखी होऊन दुःख करू लागला. ॥१॥

राम व्यांव भयो जब फूलियो रे ॥ घर घर बनडा गवाय ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

नार चली हर हुकम सूं रे ॥ रोवे अन्न न खाय ॥२॥

राम जेंहा लग्न झाले तेव्हा मनात खुप आनंदी झाला.आनंदाने लग्नाच्या वेळी घरोघरी बिद काढली.ती पत्नी हरच्या हुकमाने मरुन गेली तर धाय मोकळून रडत राहीला व दुःख मानून अन्न सुध्दा नाही खात होता.म्हणजे रामजीने जे केले ते तुला पसंद नाही असा तू रामजीपासून विमुख राहीला. ॥२॥

राम माया आई तां दिना रे ॥ आणंद अंग अपार ॥

राम पाढी साहेब मांगिया रे ॥ रोवो घर घर बार ॥३॥

राम ज्या दिवशी रामजीने धन दिले त्या दिवशी मनात अपार आंनद केला व ती माया साहेबाने परत मागून घेतली तर घरा घरात रडत फिरला.म्हणजे रामजीने जे केले त्याचा आदर न करता,रामजीपासून विमुख होऊन बसून गेला. ॥३॥

राम राज दियो हर गेब सूं रे ॥ बोहो सुख मान्या आण ॥

राम ओक दिना हर हार करी रे ॥ तब छाडे तन प्राण ॥४॥

राम रामजीने अचानक राज्य दिले.तेंहा मनात खूप सुख मानले आणि ते राज्य एक दिवस लढाईत हारुन परत घेतले तर प्राण त्यागायला तयार होऊन गेला म्हणजे रामजीने केले ते पसंद आले नाही.असा तू सदा(नेहमी)रामजीपासून विमुख राहीला. ॥४॥

राम के सुखदेव सब सांभळो रे ॥ नर नारी सब लोय ॥

राम सुख सोच सूं हर दुखी रे ॥ हँसा मुक्त न होय ॥५॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात,की सर्व ऐका!अश्या तुमच्या विचाराने, हरकतीने रामजी दुःखी होतात.तुमच्याकरीता रामजी करतात त्याच्यात तुम्हाला दुःख होत आहे तर रामजी तुम्हाला परममुक्तीत कसे घेऊन जाईल.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५॥

८०

॥ पदराग मारू ॥

भजो तो राम भजी ज्यो रे

भजो तो राम भजी ज्यो रे ॥ हर बिन दूर तजी ज्यो रे ॥टेर॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जगाच्या सर्व ज्ञानी,ध्यानी,स्त्री,पुरुषांना सांगून राहिले आहेत की,भजन करायचे आहे तर रामनाम भजा म्हणजे भक्ती करायची आहे तर रामनामाची भक्ती करा.रामनामाशिवाय ब्रह्मा,विष्णु,महादेव,शक्ती यांच्यापासून उत्पन्न झालेल्या सर्व भक्त्यांपासून दूर होवून त्यागून द्या. ॥टेर॥

मून गहे तो आन सूं रे ॥ हर सुं बोल अघाय ॥

मारीजे तो मन कूं प्राणी ॥ जीव की करले साय ॥९॥

राम जर तुम्हाला मौन धारण करायचे आहे म्हणजे भक्ती नाही करायची आहे तर तुम्ही रामजी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सोडून अन्य सर्व भक्त्या करु नका परंतु रामजीशी पोट भरून बोला म्हणजे रामजीची
पोट भरून भक्ती करा.जर तुम्हाला कोणाला मारायचे आहे तर विषय विकारात
फसविणाऱ्या तुमच्या मनाला मारा.निरअपराधी प्राण्यांना मारु नका.निरअपराधी जीव
सुखात राहू शकतील अशी त्यांची सहायता करा. ॥१॥

राम दिजे तो अन दान कूँ रे ॥ लीजे सो हर नांव ॥

राम तजिये सो पर तात कूँ रे ॥ करिये सो पर काम ॥२॥

राम जर तुम्हाला दान द्यायचे आहे तर जो साहेबाच्या स्वभावाचा शुभ कर्म आहे व भुक्तेले

आहे त्यांना साहेबाचा जीव पकडून प्रेम प्रीत ने अन्न द्या.(जो काळाच्या स्वभावाचा

कुकर्म आहे त्याला स्वप्नात सुध्दा अन्नदान देवू नका.जर तुम्हाला घ्यायचे आहे तर

सतगुरुपासून हरनाम घेण्याची विधी घेवून प्रेमप्रीत ने हरनाम घ्या.जर तुम्हाला सोडायचे

आहे तर साहेबाशी प्रेमप्रीत करणाऱ्या तसेच निर अपराधी प्राण्याच्या गळ्याला लागलेली

दुःखाची फाशी(आधी,व्याधी,उपाधी)सोडा व काही काम करायचे आहे तर दुसऱ्यांना

सतगुरुचे ज्ञान समजवून काळापासून सोडविण्याचे काम करा. ॥२॥

राम पत राखो तो नाव सूरे ॥ दूजा सेज सभाव ॥

राम अग्या गुरु की मानिये रे ॥ ओर तजो बिष खाय ॥३॥

राम जर तुम्हाला पत म्हणजे कडकपणा ठेवायचा आहे तर नाम भजन्यात ठेवा व अन्य

संसाराचे सर्व काम झाले ठिक नाही झाले ठिक असे सहज स्वभावाचे ठेवा.जर तुम्हाला

आज्ञा मानायची आहे तर परमसुखात पोहचविणाऱ्या सतगुरुची मानाव सोडायचे आहे

तर विषय विकार खाणे सोडा. ॥ ३ ॥

राम त्यागी जे तो भरम कूँ रे ॥ में ते दुबद्धा चाय ॥

राम जे तज सब सुख प्राणियारे ॥ जां संग नरका जाय ॥४॥

राम जर तुम्हाला त्यागायचे आहे तर वेद,व्याकरण,शास्त्र इत्यादि भ्रम उपजविणारे मायावी

ज्ञान व करण्या त्यागा व विकारी मायेपासून उपजणारी मी आणि तू अशी दुविधा व

विषय विकारी मायेच्या सुखांची चाहणा त्यागा व ज्या ज्या विकारी विषयांच्या सुखा

पासून प्राणी नरकात जातो त्या सर्व विध्या त्यागा. ॥४॥

राम भेद लहे तो तत्त का रे ॥ आतम खोज बिचार ॥

राम केहे साची सुखदेव जी रे ॥ ओर बिद्या सिर मार ॥५॥

राम जर भेद घ्यायचा आहे तर आत्म्यात सुख देणारा परमात्मा तत्त कसा ओतप्रोत आहे ते

शोधा आणि त्याला धारण करा.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात कि,मी सत्य

बोलत आहे,सुख देणाऱ्या तत्तच्या विधी शिवाय सर्व विकारी मायावी विध्या जीवाच्या

मस्तकावर भारी मार आहे. ॥५॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

८१

॥ पदराग मारु ॥

भजो तो राम भजी ज्यो रे

भजो तो राम भजी ज्यो रे ॥ हरि बिन दूर तजी ज्यो रे ॥ टेरा ॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जगाच्या सर्व ज्ञानी, ध्यानी, स्त्री, पुरुषांना सांगून राहिले आहेत की, भजन करायचे आहे तर रामनाम भजा म्हणजे भक्ती करायची आहे तर राम नामाची भक्ती करा. रामनामाशिवाय ब्रह्मा, विष्णु, महादेव, शक्ती यांच्यापासून उत्पन्न झालेल्या सर्व भक्त्यांपासून दूर होवून त्यागून द्या. ॥ टेरा ॥

जो बोले तो राम कहे रे ॥ नीतर चुपक संभाय ॥

राम भजन बिन प्राणिया रे ॥ बंध्यो जम पुर जाय ॥ १ ॥

जर बोलायचे आहे तर केवळ राम बोला. केवळ नामाशिवाय अन्य देवतांचे नाम बोलू नका. जर केवळ नाम बोलायचे नाही आहे तर चूप रहा. राम भजनाच्या शिवाय अन्य देवतांचे नाम जपल्याने प्राणीच्या शिरावर कर्म बांधले जातात व ते कर्म भोगविण्या साठी प्राण्याला यम यमपुरीला घेवून जातो. ॥ १ ॥

संगत करे तो साध की रे ॥ नीतर रहिये ओक ॥

सागट सुं मुख बोलता रे ॥ क्रोध बधे ऊर धेक ॥ २ ॥

संगत करायची आहे तर केवली साधूची करा. साधूची संगत मिळत नसेल तर एकटे रहा. रामजीशी अप्रिती करणाऱ्या सागटची संगत कधी करु नका. सागटचा संग केल्याने घटात क्रोध व द्वेष वाढतो. ॥ २ ॥

सिंवरण करे तो श्याम को रे ॥ केवळ ब्रह्म बिचार ॥

के सुखदेव नहि तो युँ ही भलारे ॥ सब बिध माथे मार ॥ ३ ॥

स्मरण करायचे आहे तर स्वामीचे स्मरण करा. कैवल्य ब्रह्मचे स्मरण करा. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, स्वामी म्हणजे कैवल्य ब्रह्म सोळून अन्य कोणत्या देवताचे स्मरण करु नका. अन्य देवतांचे स्मरण केल्याशिवाय राहणे हे त्या देवतांचे स्मरण करण्यापेक्षा चांगले आहे कैवल्य रामाची विधी सोळून दुसऱ्या सर्व विध्या प्राण्याच्या शिरावर मार आहे. दुसऱ्या विध्यांपासून प्राण्याच्या शिरावर कर्म लागतात आणि ते कर्म भोगविण्यासाठी यम यमपुरीला घेवून जातो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥ ३ ॥

८२

॥ पदराग मारु ॥

भजो तो राम भजी ज्यो रे

भजो तो राम भजी ज्यो रे ॥ हरि बिन आन तजी ज्यो रे ॥ टेरा ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जगाच्या सर्व ज्ञानी,ध्यानी,स्त्री,पुरुषांना सांगत आहे की,भजन करायचे आहे तर रामनाम भजा म्हणजे भक्ती करायची आहे तर रामनामाची करा.रामनामाशिवाय ब्रह्मा,विष्णू,महादेव,शक्ती यांच्यापासून उत्पन्न झालेल्या सर्व भक्त्यां पासून दूर होवून त्यागून द्या. ॥टेर॥

राम केवळ भजिया मोख हुवे रे ॥ करम कीट सब जाय ॥

राम आवागवण न ओतरे रे ॥ तुम मिलो परमपद माय ॥१॥

राम कैवल्य रामाचे भजन केल्याने मोक्ष होतो म्हणजे काळाचे दुःख देणारे सर्व कर्मरूपी किट सुटून जातात व जीवाचे आवागमन मिटून जाते व जीव महासुखाच्या परमपदात मिळून जातो.तो जीव पुन्हा काळाच्या आवागमनाच्या चक्कर मध्ये पडत नाही. ॥१॥

राम कळजुग सत नाम हे रे ॥ आन धरम सब झूठ ॥

राम तप त्रेतां सुं थाकिया रे ॥ गया ब्रिछ फळ ऊठ ॥२॥

राम कलीयुगात फक्त केवळ नामाची भक्तीच संत म्हणजे फळवान आहे.केवळ नाम सोङ्गून अन्य सर्व भक्त्या उद्धार होण्यांसाठी खोट्या आहेत.त्रेतायुगात तपेश्वरीला तपाचे फळ

राम लागत होते.हे तपेश्वरी पहाडात जावून अन्नाचे त्यागन करून वृक्षाचे फळ ग्रहण करून पाची इंद्रियांना तपवीत होते परंतु द्वापार पासून तपेश्वरी वृक्षाचे फळ फूल खावून तप

राम पूर्ण करू शकत नव्हते.तपेश्वरीला वृक्षाचे फळ खायला न मिळाल्याकारणाने कित्येक

राम वेळेस भूकेले रहावे लागायचे ज्याच्याने तपेश्वरी तप अपूर्ण सोङ्गून देत होते.याच

राम कारणाने तपेश्वरीला त्रेताच्या नंतर तपाचे फळ मिळू शकत नव्हते.याच कारणाने

राम कलियुगात कोणी कितीही कष्ट घेवून तप करणे चाहत असले तरीही त्याचे तप पूर्ण

राम होवू शकत नाही व त्याचे तप अपूर्ण झाल्या कारणाने त्याला तपाचे फळही लागत नाही. ॥२॥

राम केवळ हर अराधिया रे ॥ जीव सीव होय जाय ॥

राम पूरण पद परमात्मा सो ॥ आपो आप कहाय ॥३॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगत आहे की,केवळ हरची आराधना केल्याने

राम जीवाचा शीव होवून जातो वा जीव पूर्ण पदाचा जो परमात्मा आहे तसा आपला आपणच सर्व सुखाचा कर्ता परमात्मा बनून जातो मग त्याला सुख मागण्यासाठी कोणा जवळ हाथ पसरावे लागत नाही. ॥३॥

राम आन धरम से बंध हे रे ॥ छूट सके नहि कोय ॥

राम जनम धरे जुग केतला रे ॥ पसवा पंखी होय ॥४॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगत आहे की,पूर्णपद परमात्म्याचा धर्म सोङ्गून अन्य सर्व धर्म जीवाला आवागमनाच्या मुखातच ठेवण्याचे बंधन आहेत.अन्य कोणत्याही

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम धर्मने जीव आवागमनाच्या तावडीतून सुटू शकत नाही.आतापर्यंत जसे चौन्यांशी लक्ष योनीच्या पशु पक्ष्याच्या कित्येक योन्यांमध्ये दुःख भोगायला जन्मावे लागले.तसेच्या तसे पुन्हा भोगायला जन्मावे लागले.तसेच्या तसे पुन्हा अन्य धर्म साधल्याने पशु पक्ष्यांसारखे कित्येक योन्यांमध्ये दुःख भोगायला जन्मावे लागते. ॥४॥

राम साची कहे सुखरामजी रे ॥ सुणियो ग्यानी आय ॥

राम केवळ हर बिन भ्रम हे रे ॥ लख चोरांसी जाय ॥५॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज ज्ञान्यांना सांगतात की,मी सत्य सांगून राहिलो आहे हे माझे शब्द सर्व ज्ञान्यांनी ऐका,केवळ रामाच्या शिवाय अन्य सर्व धर्म ८४ लक्ष योनीचा आवागमनाचा फेरा मिटविण्यासाठी भ्रम आहे,खोटे आहे.याकरीता अन्य धर्म साधल्या-नंतरही जीव चौन्यांशी लक्ष योनीपासून मुक्त होत नाही. ॥५॥

८३

॥ पदराग मारू ॥

भजो तो राम भजी ज्यो रे

भजो तो राम भजी ज्यो रे ॥ हरि बिन आन तजी ज्यो रे ॥टेर॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जगाच्या सर्व ज्ञानी,ध्यानी,स्त्री,पुरुषांना सांगून राहिले आहेत की,भजन करायचे आहे तर रामनाम भजा म्हणजे भक्ती करायची आहे तर राम नामाची भक्ती करा.रामनामा शिवाय ब्रह्मा,विष्णू,महादेव,शक्ती यांच्या पासून उत्पन्न झालेल्या सर्व भक्त्या पासून दूर होवून त्यागून द्या. ॥टेर॥

राम सतजुग मे सत्त राखता रे ॥ अबे निभे नहि कोय ॥

राम जे कोई नर हटकर करेरे ॥ च्यार दिना लग होय ॥१॥

राम सतयुगात सत्त ठेवीत होते म्हणजे कोणी काही मागेल तर ती वस्तू त्याला देवून देत होते परंतु कलियुगात हे सत्त ठेवणे निभत नाही.कोणी सत्त निभविण्यासाठी हट करेल तर चार दिवसासाठी सत्त निभेल,शेवटपर्यंत निभणार नाही याकरीता कलियुगात सतयुगाच्या सारखे सत्तचे फळ नाही लागू शकत. ॥१॥

राम तप तेता मे ताप तारे ॥ सकळ ब्रछ फळ खाय ॥

राम कळ युग मे अब ना निभे रे ॥ दुनियाँ सुं जुध थाय ॥२॥

राम त्रेतायुगात तपस्या करण्याकरिता अन्न त्यागून पहाडात जावून मन व तनाला ताप देत होते.तेथे पोट भरण्याकरीता झाडापासून उत्पन्न होणारे कंदमूळ व फळ खात होते.आता कलियुगात हे निभत नाही.कलियुगात पहाडावर जावून कोणी तपस्या करण्या करिता झाडाचे कंदमूळ व फळ खाईल तर त्याच्या सोबत सरकार भांडण करेल व तपस्वी भुकेला राहतो.शेवटी पुन्हा पुन्हा पोट भरण्यासाठी भांडत करण्यापेक्षा तपस्या करणे,सोडून देतो.याप्रकारे कलियुगात त्रेतायुगासारखे तपस्येचे फळ लागत नाही. ॥२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

द्वापुर मे सत्त न्हावणो रे ॥ क्रिया सब सुध होय ॥
कळ जुग मे अब ना सजेरे ॥ माखी लपटे लोय ॥३॥

राम

कळ जुग जांजळी मान हे रे ॥ दीया धरम सब छेद ॥
नाँव निकेवळ ब्रह्म को रे ॥ सदा उत्तम पद भेद ॥४॥

राम

४

॥ पदराग मारू ॥

भजो तो राम भजी ज्यो रे

भजो तो राम भजी ज्यो रे ॥ हरि बिन दुर तजी ज्यो रे ॥ टेर ॥

राम

षटक्रिया आचार लेहरे ॥ नाम समो नहि कोय ॥

कळजुग मे फळ ना लगे रे ॥ नाव बिना धर्म सोय ॥१॥

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	नेती,धोती,नौली,बस्ती,कपाली या सर्व सहा क्रिया व सर्व आचार करणे केवळ रामाच्या भजनाबरोबर नाही आहे.या कलियुगात केवळ नामाच्या शिवाय अन्य कोणत्या धर्माला सुखाचे फळ लागत नाही. ॥ १ ॥		राम
राम	जत्त सत्त त्याग मुनिसरा रे ॥ तपस्या जोग कुवाय ॥		राम
राम	नांव समान को नहि रे ॥ सब धरम से जुग माय ॥२॥		राम
राम	जत्त ठेवणे,सत्त पाळणे,त्याग करणे,मौन ठेवणे,तपस्या करणे,हटयोग साधणे,सांख्ययोग साधणे तसे जगाचे अन्य सर्व धर्म केवळ नामाच्या बरोबरीचे नाही. ॥२॥		राम
राम	कासी करवत झाँप ले रे ॥ अन तज जे फळ खाय ॥		राम
राम	नांव समाना को नही रे ॥ अभे दान जग माय ॥३॥		राम
राम	काशीत जाऊन करवत घेणे,भैरु झाप घेणे,अन्न त्यागून दूध पिणे,अभयदान देणे इत्यादि सुख मिळविण्यासाठी एकही केवळ नामासारखे नाही आहे. ॥३॥		राम
राम	सब ध्रम को फळ लागतो रे ॥ तीन जुगा के माय ॥		राम
राम	कळजुग में सुखराम केहे रे ॥ हर बिन निर फळ थाय ॥४॥		राम
राम	या सर्व धर्माचे फळ सतयुग,त्रेतायुग,द्वापारयुगमध्ये लागत होते परंतु या कलियुगात या धर्मापासून एकालाही फळ लागत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, कलियुगात फक्त रामजीच्या भक्तीला फळ लागते बाकी सर्व धर्म निष्फळ राहतात. ॥४॥		राम
राम	९५		राम
राम	॥ पदराग मस्त ॥		राम
राम	छोगाळा नर रे		राम
राम	छोगाळा नर रे ॥ तुं तो जम जालम सूं डर रे ॥		राम
राम	तुं तो कयो हमारो कर रे ॥ तुं तो ध्यान धर्णी को धर रे ॥टेर॥		राम
राम	अरे अलमस्त मनुष्य तु जालीम यमास घाबर.तु माझ्या धनीचे ध्यान करण्याचे म्हणणे मान व रामजीचे ध्यान कर. ॥टेर॥		राम
राम	जब तन आण पडेला घेरा ॥ नव दरवाजा जम का डेरा ॥		राम
राम	वाँ रंज गेल मिले नही सेरा ॥ रे तुं तो वा दिन को भै कर रे ॥१॥		राम
राम	शेवटच्या वेळी(शरीर सुटल्यावर)यम तुला घेरेल व तु यमाच्या हातून सुटून जाऊन नये म्हणून तुझ्या शरीराच्या नऊ दरवाजांवर यम आपल्या फौजेचे डेरे टाकेल.तेथून पळून जाण्याकरीता यम रजमात्र ही रस्ता(गल्ली)सोडणार नाही.अशी कठीण वेळ तुझ्यावर येईल या करीता अरे जीव तु त्या शेवटच्या दिवसाचे भय कर. ॥१॥		राम
राम	जो जो करम कियां तें भाई ॥ से सब लिखियां कागदां माई ॥		राम
राम	अण भोळे कोई अेको ना जाई ॥ रे मन तिल तिल लेखो कर रे ॥२॥		राम
राम	तु जे जे कर्म केले.ते सर्व कर्म चित्रगुप्त ने तुझ्या कर्माच्या वही खात्यात लिहिले आहे.		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तु जाणतेपणी केले किंवा भोळेपणाने केले ते कर्म यम माफ नाही करणार.अरे मुख्य जीवा, धर्मरायाच्या दरबारात तिळ तिळ हिशोब होतो. ॥२॥

राम

राम केहे केहे मार दिरावे सोई ॥ ज्युं लो ताव दिरावे लोई ॥

राम

राम ये सब काम तुमारा होई ॥ रे नर वाँ दिन बोहो दुःख पडे रे ॥३॥

राम

राम धर्मरायच्या दरबारात तुला बोलून-बोलून मार देतील जसे तापलेल्या लोखंडावर

राम

राम पांचाळ कुठे कुठे मार देणार हे दिसते तसे कर्म बघुन बघुन यमराज,यमदुतांद्वारे मार

राम

राम देववितो हा मार खाण्याचे कारण तुम्ही केलेले कर्म असते.यासाठीच अरे मनुष्य शेवटी

राम

राम (अंत समयी)जे भारी दुःख पडतील त्याचा आजच विचार कर व ते दुःख पडणारच

राम

राम यासाठी धनीचे (परमात्माचे)ध्यान कर. ॥३॥

राम

राम के सुखराम सुणो नर आई ॥ जम की झाँट बूरी रे भाई ॥

राम

राम चूँट चूँट डाकी ज्युं खाई ॥ रे नर समजर राम सिमर रे ॥४॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की अरे जीवा,यमाची झपट फार वाईट आहे.

राम

राम हा यम डाकी प्रमाणे जीवास तोङ्न तोङ्न खातो.अरे मन तु हे दुःख समज व समजुन नामाचे स्मरण कर. ॥४॥

राम

९७

॥ पदशाग जोग धनाश्री ॥

राम देखो रे देखो साधो मत्त जक्त की

राम

राम देखो रे देखो साधो मत्त जक्त की ॥ हर कूं जाणे भोळा बे ॥

राम

राम लल फल कर के रीजायर लेवे ॥ अेसा हे ग्यानी गोला बे ॥।टेर॥

राम

राम सर्व साधूनो जगाची मती पहा.जो घटात रामजी प्राप्त करवून देतात असे हर म्हणजे

राम

राम सतगुरुला ज्ञानी,ध्यानी भोळे जाणतात.सतगुरु रुसले रुसुन गेले तर रामजी रुसतात

राम

राम हा थोडासा ही भय मनात ठेवत नाही ज्ञानी सतगुरुला तन,मन न देता विना तथ्याची

राम

राम चोपडी चोपडी वर वर गोष्टी करून रिझवणे चाहतात व घटात रामजी प्राप्त करविणे

राम

राम चाहतात असे हे ज्ञानी लहान समजवाले आहे. ॥टेर॥

राम

राम जुग मर्जाद न चूके तिल भर ॥ तन मन जाता कोई बे ॥

राम

राम भगत मांय कसर दस गाडा ॥ रज भर बोज होई बे ॥१॥

राम

राम हे जगाचे लोक जगाची मर्यादा तिळभरही टाळत नाही पूर्ण तन मन लावून पाळतात

राम

राम परंतु ज्याचे तन,मन,धनावर रजभर ही ओझे पडत नाही अशा हरच्या भक्तीमध्ये दहा

राम

राम गाडे म्हणजे खूप कसर ठेवतात. ॥१॥

राम

राम कुळ को नाव कडायो चावे ॥ ज्युं त्युं कर नर सोई बे ॥

राम

राम भगत पदी कूं जुग जुग गावे ॥ तां की चाय न कोई बे ॥२॥

राम

राम कुळ परिवार गोत्राचे नाव जी नाही ती खटपट करून उंच करविणे चाहतो परंतु भक्ती

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पदवी मिळाल्यावर जगत युगानयुग नाव काढते ती चाहणा जरासी ही ठेवत नाही. ॥२॥
राम च्यार पाच घर कहै जो भूंडो ॥ ओर सकळ जुग पूजे बे ॥
राम दस आतम की केबत ताई ॥ प्रमपद नही सूजे बे ॥३॥

राम संसारात सतस्वरूप भक्ताला जास्तीत जास्त भाऊबंद, मामा कुळ, सासरचे कुळ, जावई
राम कुळ हे चार पाच घर वाईट म्हणतात परंतु संसाराचे सर्व लोक पुजायला लागतात. असे
राम चार पाच घर म्हणजे दहावीस आत्मांकरीता जगाच्या लोकांना भवित परमपदाची
राम सुझत नाही. ॥३॥

राम के सुखराम धग उण नर कूं ॥ सतगुरु को डर नाही बे ॥
राम जिण प्रताप मीले आणंद सूं ॥ सतस्वरूप के माही बे ॥४॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, जगाच्या मनुष्याला धिक्कार आहे की
राम ज्यांच्या प्रतापाने आनंदमध्ये मिळतो सतस्वरूपमध्ये मिळतो अशा सतगुरुची थोडीसीही
राम मर्यादा नाही, अशा सतगुरुच्या रुसल्याने आनंदपद मिळणार नाही याचे भय नाही आहे.
राम ॥४॥

११०

॥ पदराग बसन्त ॥

ध्रिग ध्रिग हो मन ध्रिग तोय

राम ध्रिग ध्रिग हो मन ध्रिग तोय ॥ गुरु गम छाड जग बस होय ॥टेर॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज का, अरे माझे मन तुला धिक्कार आहे, धिक्कार आहे.
राम तु सतस्वरूप पदाचे गुरुचे ज्ञान त्यागून विषय विकारांच्या सुखाकरीता निच पापी
राम देवतांच्या वश होऊन राहीला आहे. ॥टेर ॥

राम लिव भजन छाड कर कथे हें ग्यान ॥ जप धरम करत नर बंछे मान ॥

राम हर मुख छाड माया मन चाय ॥ तज ध्यान ठोर जुग रमण जाय ॥१॥

राम तु रामनामात लिव लावणे त्यागून निच पापी देवतांच्या ज्ञानात लिव लावून राहीला
राम आहे व यांच्या विषय रसांकरीता जप, धर्माला मानून राहीला आहे. हरचे सुख त्यागून
राम मनाच्या विषय विकारांच्या इच्छेमुळे खोट्या राक्षसी मायेच्या क्रिया करणीमध्ये लागून
राम राहीला आहे. रामजीचे ध्यान सोडून जगात भेरु, भोपा, खांडोबा, पिरोबा यांच्यामध्ये रमायला
राम जात आहे. ॥१॥

राम अष्ट पोहोर रट राम राय ॥ पल निमख अेक नहिं ढील खाय ॥

राम सुण अेक लेस उर माँहि जाण ॥ जुग जुग पूज सो मोहि आण ॥२॥

राम अरे जीव अष्टोप्रहर रामनाम रट. एक क्षण ही भेरु, भोपा, या पाप कर्मी देवांमध्ये घालवू
राम नकोस. युगानुयुगापासून ज्या रामजीला संत पुजत आले आहे. त्या रामजीला हृदयात
राम धारण कर व त्याच्या सोबत एक लेस मिळून जा. ॥२॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

देह भाँग भख भूर कीन ॥ सब सुख छाड कर भयो हे लीन ॥

सुण ओक पंथ उर अरथ चाय ॥ फिट भगत बीच आ रहो संभाय ॥३॥

राम

अर्थकर्ते : सतस्वरूपी संत राधाकिसनजी झंवर एवम् रामनेही परिवार, रामद्वारा (जगतपाल) जलगाँव - महाराष्ट्र १९

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दुविधा होती.परंतु जेव्हा दुर्योधन नरकाच्या कष्टातून बाहेर निघाला व दुर्योधनाचे दुःख मिटले तेंव्हा दुर्योधनाने युधिष्ठिरमध्ये साहेब बघितला. ॥२॥

राम के सुखराम भगत हल कीज्यो ॥ अेक मनावे भाई बे ॥

राम कूड कपट छाड सब दुबध्या ॥ रहो राम लिव लाई बे ॥३॥

राम याकरीता आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,आपल्या उरातून कुडा (कचरा),

राम द्वेष(कपट)त्यागून टाका व सतगुरुला साहेब न मानण्याची दुविधा मिटवा व साहेब व

राम सतगुरु एक आहे समजून सतगुरुला मनवा.रामनाम सोङ्गुन बाकी सर्व धर्म सोङ्गुन द्या

राम व लवकर रामनामाची भक्ती करा व रामजीशी लीव लावून रहा. ॥३॥

१२२

॥ पदराग जोग धनाश्री ॥

फिट मन फिट लाणत तो ने

फिट मन फिट लाणत तो ने ॥ उबरती फिट माने रे लो ॥टेर॥

राम अरे मन तुला धिक्कार आहे,तुला धिक्कार आहे.तुमच्या कडून निघालेल्या सर्व गोष्टी

राम साठी माझ्याकडून तुला अधिक हुन अधिक धिक्कार आहे. ॥टेर॥

राम भगत मुगत सा गेला छाडे ॥ जम की राह बुवारे रे ॥

राम हर की कथा सुणे नहिं कानाँ ॥ आन बिना नहि सरे रे लो ॥१॥

राम अरे मन,तु परममुक्ती व भक्तीचा रस्ता सोडतो आहे व यमाच्या देशात जाण्याचा

राम रस्ता बनवित आहे.अरे मन परममुक्ती देणाऱ्या रामजीची कथा तू कानाने ऐकत नाही

राम व यमाच्या देशात पाठविणाऱ्या देवतांची कथा ऐकल्या शिवाय तुला चालत नाही. ॥१॥

राम जिण तेरा ओ देवळ कीया ॥ नख चख सबे बिणावे रे ॥

राम केवळ राम रिजिक का दाता ॥ ताँ कूँ कदे नहि गावे रे लो ॥२॥

राम ज्याने तुझा हा मनुष्य देह बनविला,नखापासून डोऱ्यापर्यंत व्यवस्थित बनविले जरासाही

राम अपंग राहू दिला नाही व वेळोवेळी तुला अन्न दिले.अशा केवळ रामास कधी ही गात

राम नाही.(भक्ती करीत नाही)व अन्य देवतांना ज्यांनी तुला नाही तर मनुष्य देह दिला.

राम नाही तर अन्य अन्न दिले आहे त्यांना धावून धावून भजतो आहे.अश्या तुझ्या मुर्खतेला

राम धिक्कार आहे,धिक्कार आहे. ॥२॥

राम पकडे हे झूठ साँच कूँ छोडे रे ॥ बिष ले इम्रत मेले रे ॥

राम हर चर्चा सांधु जन लोपे ॥ जायर होळी खेले रे लो ॥३॥

राम तु भेरु,भोपा,सितला,दुर्गा,खेतपाल,खंडोबा,पिरोबा,मोगा,पितर इ.नरकात टाकणाऱ्या

राम देवतांना पकडतो व खन्या केवळ रामास त्यागतो आहे.तु विषय जहर पितो व अमृतरुपी

राम केवळ राम भजने त्यागतो आहे.तु हर चर्चा करणाऱ्या साधू जनांपासून लपतो व जेथे

राम भांगेसारखी वस्तु पितात.अश्या होळीमध्ये होळी खेळण्यास जातोस. ॥३॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

के सुखराम ध्रग तोय प्राणी ॥ आत्म देव न जाणे रे ॥

ज्याँ संग होय पडेगा नरकाँ ॥ वाँ कूं बोहोत बखाणे रे लो ॥४॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले अरे प्राणी, तुला धिक्कार आहे अरे जीव, तु आत्म्याचा जो देव आहे. त्याला समज नाही व विषयात मग्न झालेले मन ज्याला देवता मानतो. त्याला जाऊन पुजतो. त्याच्या संगाने तु नरकात पडशील तरी ही त्याची वेगवेगळ्या प्रकारे खुप महिमा करतो म्हणून अरे जीव, तुला धिक्कार आहे, धिक्कार आहे. ॥४॥

१२३

॥ पदराग मस्त ॥

फुटरिया मन रे

तुं तो हर भज पार ऊतर रे । थारो अवसर कारज सरे रे । फुटरिया मन रे ॥टेर॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज हंसाला सांगत आहेत की, अरे शहाण्या जीवा, तू हरला भज आणि काळापासुन पार होऊन जा. तुझी वेळ संसाराच्या ५ आत्माच्या विषयांमध्ये, काम, क्रोध, लोभ, मोह, मत्सर, अहंकारामध्ये तसेच घराच्या उद्यम आपदां मध्ये तसेच गान्हाण्यामध्ये व्यतीत होऊन राहिली आहे. यात व्यतीत होऊ देऊ नको. ती वेळ हर भजनात लाव. याच्याने तुझे भवसागरातून पार उतरण्याचे कार्य पूर्ण होऊन जाईल. ॥टेर॥

राम सुमर मन ढील न किजे ॥ ओ मन झूट बिकार न दिजे ॥

सागट कूं सुण संग न लिजे ॥ रे मन साध संगत चित्त धर रे ॥१॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, राम स्मरणात ढिल करू नको. खोटे विकार जे काळाच्या तावडीत टाकतात अशा विकारांमध्ये तुझे मन जाऊ देऊ नको. सागट म्हणजे जो त्रिगुणी मायेमध्ये रचमचलेला आहे आणि साहेबाशी द्रेष करतो त्याचा संग करू नको आणि जे काळापासुन मुक्त करवू शकतात आणि घटातच साहेब प्रगट करून देतात अशा साधूच्या संगतमध्ये चित्त धर. ॥१॥

तन मन अरप गुरांजी ने दीजे ॥ आठूं पोर अग्या माही रिजे ॥

पतीब्रत खंड कबू नही किजे ॥ हाँ रे मन गुरु मुख इम्रत झर रे ॥२॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगत आहेत की, अरे जीव, शरीर आणि मन यांना जो परमात्मा प्रगट करवून देऊ शकतात अशा सतगुरुंना साहेब प्रगट करून देण्या करीता अर्पण कर आणि ते जे ज्ञान आज्ञा करतात त्या आज्ञेमध्ये अष्टो प्रहर म्हणजे चोवीस घंटे रहा. सतगुरु जे आत्म्यांचा पती परमात्म्याची भक्ती सांगतात त्या भक्ती मध्ये कसर करू नको. अरे जीव परमात्मा प्रगट करून देणाऱ्या गुरुच्या मुखातून जीवाला अमर करून देणारी अमृत वाणी झरते ती अमृत वाणी ग्रहण कर आणि भवसागरातून

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पार उतर. ॥२॥

ऐसो डाव कबू नहीं पावे ॥ मिनषा तन बिन ज्हाँ तंहा जावे ॥

राम

लख चोरासी में गोता खावे ॥ हाँ रे मन सबळ स्याम कूँ बर रे ॥३॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की परमात्मा पती प्राप्त करण्याचा डाव

राम

मनुष्य तनाशिवाय अन्य स्वर्गादिकापासून ते नरकादिक पर्यंत कुठे मिळत नाही. या

राम

कारणाने प्रत्येक जीव ८४००००० योनीचे दुःखाचे गोते खात राहतो म्हणून अरे जीव,

राम

जो ८४००००० योनीचे दुःख कधी पडू देत नाही अशा सबळ शामशी विवाह कर

राम

म्हणजे ब्रह्मा, विष्णु, महादेव, शक्ती तसेच अवतारांना त्यागून स्वामी सतस्वरुपाचा बनून

राम

जा. ॥३॥

राम

अब के हारो के जीतो रे भाई ॥ आ सुण नांव किरडे आइ ॥

राम

खाली करो के भर्दो मांही ॥ हाँ रे मन रच मच हर सु अड रे ॥४॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, अरे जीव, ही नाव अनंत जन्मा नंतर

राम

राम नामाने भरण्याकरीता किनाच्यावर लागलेली आहे म्हणजे मनुष्य देहामध्ये आली

राम

आहे. नाव म्हणजे मनुष्य देह हरमध्ये रचूनमचून भजन करण्यामध्ये लावून दे आणि

राम

परमात्मा प्रगट करून महासुखाच्या सुकृताने भरून दे आणि काळाशी जिंकून जा.

राम

सुकृताने प्राप्त केलेले मनुष्य शरीर मायेच्या विकारी कर्मामध्ये म्हणजे व्रत, एकादशी,

राम

उपवास, करणी, क्रिया, ५ विषयांच्या विकारात ठेवशील तर तुझी किनाच्यावर लागलेली

राम

नाव म्हणजे मनुष्य तन खालीच राहून जाईल आणि तुला काळ जिंकून घेईल म्हणजे

राम

तुझी हार होईल. अशी हार झाल्याने तुझ्यावर ८४००००० योनीचे पुन्हा पुन्हा दुःख

राम

पडतील. ॥ ४ ॥

राम

के सुखराम रिषि जन सोई ॥ सिवरण स्याम न भूलो कोई ॥

राम

इस बिध भक्त करो नर लोई ॥ हाँ रे मन जिवत. डोई तू मर रे ॥५॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व ऋषी, साधू तसेच सर्व स्त्री-पुरुषांना सांगतात

राम

की, स्वामीचे स्मरण करणे कोणीही विसरु नका. जसे मनुष्याचे मेल्यानंतर कुळ, परीवार

राम

तसेच जगाशी संबंध संपून जातो तसा तू होणकाल पारब्रह्म पिता, इच्छा माता तसेच

राम

ब्रह्मा, विष्णु, महादेव व होणकाल जगत या सर्वांशी संबंध संपवून टाक असा तू यांच्या

राम

सोबत मरून जा आणि शामची भक्ती कर. अशा विधीने भक्ती कराल तर भवसागरातून

राम

पार उतरण्याचे तुम्हा सर्वांचे कारज पूर्ण होईल. ॥५॥

राम

१३५

॥ पदराग जोगारंभी ॥

ग्यान ग्रंथ सब सांभळो

ग्यान ग्रंथ सब सांभळो ॥ तत्त नाम बिचारो ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

काम क्रोध अँकार रे ॥ ममता फिर मारो ॥टेर॥

राम वेद, शास्त्र, पुराण, कुराण, भागवत इ.सर्व ज्ञान ग्रंथ वाचा.त्याच्यात तत्तनाम हे सर्व ज्ञानाचा सार सांगीतला आहे असे त्याला धारण करा व भवसागरात पटकनेवाले काम, क्रोध, अहंकार व ममतेला मारा. ॥ टेर ॥

राम साच बिना माने नही ॥ भव भूख न जावे ॥

राम कण बिन कूट पराळ कूं ॥ कण ओक न पावे ॥१॥

राम

तरगस तीर कबाण रे ॥ बन्दुक बसावे ॥

बिन खेवट लागे नही ॥ गोळी सोर गमावे ॥२॥

राम

निर बिना सरीर की ॥ भै प्यास न जावे ॥

तेज बिना इण देह मे ॥ को गरमी ल्यावे ॥३॥

राम

पंथ बिना पग तोडीयाँ ॥ सो नगर न आवे ॥

गजं नाळ बोहो माळ कूं ॥ केता पंथ जावे ॥४॥

राम

सो बाता की बात हे ॥ कारज कर लीजे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

सब तत्त्व को तत्त हे ॥ तां पर दिल दीजे ॥५॥

राम जो सर्व तत्ताचा तत्त आहे.त्याच्यात मन लावा व घटात तत्तनाम प्राप्त करुन आपला काम,क्रोध,अहंकार,ममता मारण्याचे कार्य पूर्ण करुन घ्या हीच शंभर गोष्टींची एकच गोष्ट आहे. ॥५॥

राम साच बिना सीझे नही ॥ बिन नेण न सूझे ॥

राम जन सुखदेव बिन नाँव रे ॥ करणी कुण बूझे ॥६॥

राम जसे विश्वासा शिवाय कोणतेच काम पूर्ण होत नाही.डोळ्यांशिवाय दिसत नाही.याचप्रकारे नामा शिवाय काम,क्रोध,अहंकार,ममता मरत नाही.यामुळे नामा शिवाय अनंत करण्या केल्यानेही काम,क्रोध,अहंकार,ममता मरत नाही व काम,क्रोध,अहंकार ममता मेल्या शिवाय भवसागर पार होत नाही. ॥६॥

१४७

॥ पदराग जोगारंभी ॥

हरसूं हुँ मिलियो चाहिये

हरसूं हुँ मिलियो चाहिये ॥ कर इण सूं हुँ प्यार ॥

अगवाणी सूं मिल चलो ॥ ज्युँ उतरोला पार ।ठेर॥

राम हर(रामजीशी)भेटणे चाहत असाल तर यांच्याशी खूप प्रेम(प्रिती)करा.अगवाणी(समोर काम करणारे)यांच्याशी मिळून चला.त्यांच्या योगाने पार उतराल. ।।ठेर॥

चोपदार चित्त जाणिये ॥ निजमन मंछी होय ॥

कोट वाळ सो साच हे ॥ भेळा करसी तोय ॥१॥

राम (जसे राजा समोर चोपदार असतो तसेच येथे)चोपदार चित्त आहे आणि मुंशीच्या जागी निजमन आहे आणि साँच(विश्वास)हा कोतवाल आहे.(चित्त आणि निजमन तसेच विश्वास(साँच)हे तुला रामजी भेटवून देतील. ॥१॥

ग्यान पोळियो मोख को ॥ सोजँ सेंधा जाण ॥

ओजँ अरज गुदारणो ॥ ररो बोलावाँ बाण ॥२॥

राम हे ज्ञान आहे ते मोक्षाच्या दरवाज्याचा द्वारपाळ आहे आणि सोहं(आतला श्वास)सेंधा

राम (रामजीस जाणणारा)ओळखीचा आहे आणि ओअम हा(अर्ज रामजी समोर ठेवणारा) आहे आणि र अक्षर वाणीने बोलविणारा(तेथे समोर बोलवितो)आहे. ॥२॥

ओ अगवाणी राम का ॥ सुणज्यो सब सेंसार ॥

जे चावो हर सूं मिल्याँ ॥ चालो इण की लार ॥३॥

राम हे सर्व रामजीच्या अगवाणी(पुढे पुढे करणारे)आहे.ते सर्व संसार ऐकून घ्या.जर तुम्ही हर(रामजीला)भेटणे चाहत असाल तर यांचे(ज्ञान आणि सोहम,ओअम आणि रकार अक्षर)यांच्या सोबत चला तर रामजी भेटील. ॥३॥

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	याँ सूं मिलियाँ पाईये ॥ सिमरथ सिरजणहार ॥	आन देव सुखराम के ॥ पूज्याँ ऊपजे बिकार ॥४॥	राम
राम	यांच्याने(चित्त आणि निजमन आणि साँच,विश्वास)ज्ञान,सोहं(आतला श्वास)ओअम	(बाहेरचा श्वास)आणि ररंकार यांच्याशी मिळून चलाल तेंव्हा समर्थ शिरजणहाराशी	राम
राम	भेटाल याशिवाय दुसऱ्या अन्य देवतांची पुजा कराल तर विकार उत्पन्न होईल.असे	राम	राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणाले. ॥४॥	राम	राम
राम	१४८	॥ पदराग धनु प्रभाति ॥	राम
राम		॥ पद राग ॥	राम
राम	हरि को भेद नियारो रे	हरि को भेद नियारो रे ॥ लखे कोई संत पियारो रे ॥टेर॥	राम
राम	रामजी प्राप्त करण्याचा भेद ब्रम्हा,विष्णु,महेश,शक्ती अवतार इत्यादींच्या भेदापेक्षा	राम	राम
राम	वेगळा आहे.या भेदाला जो जाणतो तो संत रामजीला प्रिय असतो(वाटतो)रामजीचा	राम	राम
राम	भेद जाणत नाही.असा कोणी ही संत कितीही करामती,चमत्कारी राहीला तरी ही	राम	राम
राम	रामजीला प्रिय वाटत नाही.॥टेर ॥	राम	राम
राम	मुगत को भेद नियारो रे ॥ जाणे कोई जाण न हारो रे ॥१॥	राम	राम
राम	काळापासून मुक्ती प्राप्त करण्याचा भेद वेगळा आहे.त्याच्या भेदाला रामजीचा समजवालाच	राम	राम
राम	संत जाणेल.दुसरे संत जाणणार नाही. ॥१॥	राम	राम
राम	गोविन्दो हे ज्युँ गावे रे ॥ जके मोने संत मिलावे रे ॥२॥	राम	राम
राम	गोविंद म्हणजे रामजी जसा आहे.तसाच्या तसा जो गातो,दाखवितो व घटात प्राप्त	राम	राम
राम	करवतो अश्या संताला मला मिळवून द्या. ॥२॥	राम	राम
राम	हरि ब्रह्म हे ज्युँ बतावे रे ॥ इस्यो कोई मोय जतावे रे ॥३॥	राम	राम
राम	हर ब्रह्म ज्याच्या घटात प्रगट आहे.तशीच्या तशी विधी मला कोणी समजवेल तो संत	राम	राम
राम	मला मिळवून द्या. ॥ ३॥	राम	राम
राम	गुरा बिन भेद न पावे रे ॥ जके सुण दोय बतावे रे ॥४॥	राम	राम
राम	सतगुरु हर ब्रह्मला जसेच्या तसेच घटात जाणतो.सतगुरुच्या शिवाय हर ब्रह्म कोणत्या	राम	राम
राम	ज्ञानीला मिळत नाही.म्हणून हे ज्ञानी हर ब्रह्मला जसाचा तसाच जाणत नाही.याकरीता	राम	राम
राम	मायेलाच हर ब्रह्म समजून गातात व जगाला सांगतात. ॥४॥	राम	राम
राम	मुगत कूँ नाव बणायो रे ॥ करमा कूँ नरक ठेराया रे ॥५॥	राम	राम
राम	निजनाम हे काळापासून मुक्तीची रीत दाखविली,तर विषय विकारांचे कर्म काळाचे	राम	राम
राम	नरकात पडण्याची रीत दाखविली. ॥५॥	राम	राम
राम	सुखदेव सत्तगुर पाया रे ॥ घट घट में ब्रह्म बताया रे ॥६॥	राम	राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, जेव्हा प्राण्याला(जीवाला, मनुष्याला) सतगुरु मिळतात.(भेटतात) तेव्हा शरणात येणाऱ्या सर्व प्राण्यांना आपल्या आपल्या घटात सतस्वरूप ब्रह्म मिळवून देतात. ॥६॥		राम
राम		१४९	राम
राम		॥ पदराग धनाश्री ॥	राम
राम	हरि को भेद न्यारो रे		राम
राम	हरि को भेद न्यारो रे ॥ लखसी बिञ्च कोय ॥		राम
राम	ओर न दूजो जाणसी रे ॥ कोई जाणे हरिजन होय ॥टेर॥		राम
राम	हरि प्राप्त करण्याचा भेद ब्रह्मा, विष्णु, महादेवाच्या भक्तीपेक्षा निराळा आहे. हा भेद कोणी		राम
राम	एखादाच संत जाणतो. ब्रह्मा, विष्णु, महादेव, शक्ती व अवतारांचे भक्त हा भेद जाणत		राम
राम	नाही. जो हरीच्या भेदाला जाणतो. तो हरिजन होतो. ॥टेर॥		राम
राम	ग्यान कथे बाणी पढे रे ॥ बाचे बेद कुराण ॥		राम
राम	वा सुण सोभा जक्त की रे ॥ पेट भरण गत जाण ॥१॥		राम
राम	जो वेद वाचतो, कुराण वाचतो, ब्रह्मा, विष्णु, महादेव, शक्तीचे ज्ञान सांगतो व त्यांच्या		राम
राम	साधुंची वाणी वाचतो तो हरीचा भेद जाणत नाही. हे ज्ञान सांगणे व वाचण्यांने जगात		राम
राम	त्या ज्ञानीची शोभा होते व संसाराचे लोक त्यांचे पोट भरेल म्हणून भेट पुजा चढवतात.		राम
राम	याचप्रकारे हे पोट भरण्यापुरते सुख देतात परंतु यांना हरीचे घर मिळत नाही. ॥१॥		राम
राम	भेष बणावे फूटरा रे ॥ नाना बिध का कोय ॥		राम
राम	घर तज हीडे जूग मे रे ॥ ओळी साध न होय ॥२॥		राम
राम	वेगवेगळ्या प्रकारचे वेष धारण करतात जसे जटा वाढवतात, डोक्यावरचे केस काढतात.		राम
राम	शरीरावर राख लावतात. मस्तकावर टिळा लावतात व घर सोडून जगात घरा घरात		राम
राम	फिरतात. परंतु हे ही वेषधारी साधु हरिचा भेद जाणणारे साधु नाही आहेत. साधु नाहीत.		राम
राम	॥२॥		राम
राम	सुरगुण सेवा बंदगी रे ॥ रहयो ओऊँ सूं लाग ॥		राम
राम	जब लग माया माय हे रे ॥ गया भ्रम नही भाग ॥३॥		राम
राम	ब्रह्मा, विष्णु, महादेव या त्रिगुणांची भक्ती करतात ओअमला भृगुटीमध्ये चढवतात. परंतु		राम
राम	हे सर्व साधु हरीचा भेद जाणणारे साधु नाहीत, हे मायेमध्ये ओतप्रोत आहेत. हे भ्रमात		राम
राम	आहे. यांचे भ्रम गेले नाही. ॥३॥		राम
राम	के सुखदेवजी सांभळो रे ॥ उलट चडो आकास ॥		राम
राम	ता दिन वो घर पायबो रे ॥ राम मिलण की आस ॥४॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, ज्या दिवशी उलटून आकाश चढाल		राम
राम	त्या दिवशी हरचे घर मिळेल. त्या दिवशी राम मिळण्याची आशा पूर्ण होईल. ॥४॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

१५७

॥ पदराग धमाल ॥

इण मन सूं कहो काहा कीजे हो

इण मन सूं कहो काहा कीजे हो ॥ ओ जाण बूझ छिप जावे ॥टेर॥

आता या मनाचे मी काय करु ते सांगा ?हे मन जाणून बुजून लपून जाते. ॥टेर॥

जे सुण मळो दूबळो होवे ॥ ग्यान नाज ले खुवाऊँ ॥

कर हट पिंड हाड बे तूटो ॥ तो भेद घित ले पाऊँ ॥१॥

जर हे मन दुबळे(कमजोर)झाले आहे तर याला ज्ञानरूपी अन्न खायला देईल.(ज्याचाने

ज्ञानरूपी अन्न खाऊन,धष्ट पुष्ट होऊन जाईल.)याच्या हाडामध्ये काही कसर राहीली

तर किंवा त्याचे हाड तुटून गेले आहे तर या मनाला मी भेदरूपी तुप पाजेल,ज्याचाने

भेदरूपी तुप पिऊन त्याचे तुटलेले हाड जुऱ्ण जाईल.॥१॥

भोळ्यप व्हे तो बुध्द सुध्द देऊँ ॥ बाळक लूं पोटाय ॥

मोटो व्हे तो शब्दां मारूं ॥ जख बिडदाऊँ जाय ॥२॥

जर हे मन भोळे आहे तर याला बुध्दी आणि सुध्दी(समज)देईन आणि लहान मुल

असेल,तर त्याला लालूच देवून समजवेल आणि मन मोठे असेल तर त्याला शब्दांनी

मारेल,(गुरुच्या ज्ञान शब्दांनी मारेल)आणि हे मन यक्ष असेल तर याला मोठेपण

देऊन चढवून खुश करेल. ॥२॥

मानत नही चबे सो सांगो ॥ अर्थ धन दूँ आय ॥

जे ओ जजक भिडक जे जावे ॥ तो गहुँ हूँ प्रसंगा मांय ॥३॥

हे माझे ऐकत नाही आणि समोर उत्तरे देतो तर या मनाला अर्थाधन देतो.जर हे मन

कोण्या प्रसंगाच्या कारणाने चमकून घाबरून जातो तर त्याला भिती पळून जाण्याचे

अनेकप्रसंग सांगून प्रसंगामध्ये पकडून घेईल. ॥३॥

मांदो व्हे तो ओषद पाऊँ ॥ नाँव जडी घस लाय ॥

केहे सुखराम लालची व्हे तो ॥ मोख पद दूं जाय ॥४॥

जर हे मन आजारी होवून गेले तर याला औषध पाजेल.औषध कोणती म्हणाल तर

रामनामरूपी जडी आणून,घासून याला पाजून देईल.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

सांगतात कि ,हे मन लोभी असेल तर या मनाला मोक्षपदाचे लालूच देईल परंतु या

मनाचे काय करावे?कसे समजावे?हे सांगा. ॥४॥

१७१

॥ पदराग मंगल ॥

जे तलफो कोई जीव

जे तलफो कोई जीव ॥ मुक्त कूं तलफीयो ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

ज्ञूटी माया काज ॥ मति कोई कलपीयो ॥१॥

राम अरे जीव, तळमळत असाल तर परममुक्ती करीता तळमळा संसाराच्या खोट्या माये करीता कोणी ही तळमळू नका. ॥१॥

जे ब्रहे कीजे जोय ॥ साईं कूं मोहीयो ॥

झूटा कुटम कुळ काज ॥ मती कोई रोईयो ॥२॥

राम तुम्हाला विरह येतो तर साईंशी विरह करून साईंला मोहीत करा. म्हणजे साईं प्राप्त करण्याकरीता रडा, खोटे कुळ, कुटुंबाच्या मायेच्या कसर(कमी) करीता कोणी रडू नका. ॥२॥

दाव गांव सुण सोच ॥ चिंता जो कीजियो ॥

कर साहेब के लेण ॥ मुक्त गम लीजीयो ॥३॥

राम दाव, घाव, चिंता, फिकीर(काळजी) करायची तर साहेब प्राप्त करण्याकरीता करा.

राम परममुक्ती समजण्याकरीता करा. खोट्या मायेकरीता करू नका. ॥३॥

जे कमतर की चाय ॥ भजन सो कीजीयो ॥

कहै सुखदेव जुग काम ॥ सेल मे लीजीयो ॥४॥

राम परममुक्ती प्राप्त करण्याची कमतरता आहे का हे समजा व कमतरता आहे तर ती

राम कमतरता पूर्ण करण्याकरीता भजन करा. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात

राम की, अन्य सर्व मायेचे कमी जास्त होणे याला सहज भावाने बघा त्याकरीता तळमळू

राम नका. ॥४॥

१८३

॥ पदराग जोग धनाश्री ॥

जुग कछु लेत देत कछु नाही

जुग कछु लेत देत कछु नाही ॥ ओके केबत के काजा बे ॥

सतगुरु बचन उथापे मूरख ॥ जुग कुळकी गहे लाजा बे ॥टेर॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, ह्या संसारातील लोकांना ज्याच्यावर

राम काळाचे दुःख पडते. त्याच्याशी काही घेणे देणे नसते. जीवांना होणारी काळाची पिडा

राम फक्त सतगुरुंना पाहिली जात नाही. परंतु असे सतगुरुंचे वचन मुर्ख जीव उथापतो

(उलटून देतो) व भक्ती सोडून(त्यागून) सतगुरु धारण केल्याने कुळ काय म्हणेल?

राम समाज काय म्हणेल? जगातील अन्य लोक काय म्हणतील? याची भीती ठेवतो. ॥टेर॥

कुळ मर्जाद लाज ईण हंस कूं ॥ जुग जुग नर्क पठावे बे ॥

सो मर्जाद नेक नही लोपे ॥ गुरु धरम बणे तो ऊठावे बे ॥१॥

राम कुळ मर्यादेची लाज राखल्यास यम जीवाला युगानुयुग नर्कात टाकतो. अरे नरकात

राम टाकणारे कुळाची मर्यादेला जराही सोडत नाही. परंतु गुरुधर्म मात्र सोडून देतो. ॥१॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तज सब जहान भजन कर सूरा ॥ सत्त साहेब रिजावो बे ॥

राम जुग जुग जगत करे संत सोभा ॥ आणंद पद तब पावो बे ॥२॥

राम

राम अरे शुरवीरा,कुल,समाज,जग या सर्वाना सोङ्गन सतसाहेबाला खुश कर.सतसाहेब खुश

राम

राम झाल्याने तुझी युगानुयुगार्पर्यंत संत म्हणून शोभा होईल व तु होणकाळापासून सुटून

राम

राम महासुखाच्या आनंदपदात पोहचशील ॥२॥

राम

राम ध्रग ध्रग रे तां कूं कहे सुखदेवजी ॥ कुळ सूं डरे नर नारी बे ॥

राम

राम भगत पदारथ गुरु ध्रम लोपे ॥ सो दोजख ईधकारी बे ॥३॥

राम

राम जे स्त्री-पुरुष कुल,समाज,जगाला घाबरून सतवचन सोडतात(त्यागतात)त्यांना धिक्कार

राम

राम आहे.धिक्कार आहे.हे स्त्री-पुरुष भक्ती पदार्थ म्हणजे गुरुधर्म सोङ्गन देतात व नक्कात

राम

राम टाकणारे काळ पदार्थ ग्रहण करतात.॥३॥

राम

१९६

॥ पदशाग बिलावल ॥

राम करणी करे रेणी रहे

राम

राम करणी करे रेणी रहे ॥ सोही जन साँचा ॥

राम

राम वे ने: चे फल पावसी ॥ मनसा सुण बाचा ॥टेर॥

राम

राम जो जसे बोलतो तसेच सतस्वरूपाची करणी करतो आहे आणि जो जसे बोलतो आहे,

राम

राम तसेच सतस्वरूपाची राहणी राहतो आहे.ते निश्चीतच आपल्या मनासारखे आणि वचनाच्या

राम

राम प्रमाणाने फळ प्राप्त करेल.(जसे वचन बोलतो आहे तसे राहतो आहे आणि चालतो

राम

राम आहे,त्याचे बोलले गेलेले वचन खोटे होत नाही.जो आपल्या बोलल्या गेलेल्या वचनां

राम

राम नुसार करतो आणि चालतो,तो दुसरे आणखी काही सांगेल तर ते ही त्याच्या बोलण्या

राम

राम नुसार सत्य होवून जाते. ॥टेर॥

राम

राम केता ज्युं चलता नही ॥ सो पाखंड ले धारा ॥

राम

राम ज्याँ सुं साहिब दूर हे ॥ लख क्रोड हजारा ॥१॥

राम

राम आणि सतस्वरूपाचा बोलतो आहे,त्याप्रमाणे जो चालत नाही तर त्याने सतस्वरूपी

राम

राम भक्तिच्या नावावर पाखंड धारण केलेला आहे.(जसे बोलतो तसे चालत नाही),त्याच्याने

राम

राम साहेब(मालक)हजारो लाखो कोस दूर आहे.(जो बोलतो तसा चालत नाही तर त्याच्या

राम

राम पासून मालक खूप दूर राहतो.॥१॥

राम

राम ज्युं केता त्युं ही चले ॥ जांका काहां कहिये ॥

राम

राम वे जन साहेब अेक हे ॥ सरणो गहे रहिये ॥२॥

राम

राम आणि जो सतस्वरूप जसे बोलतो तसेच चालतो तर त्याची(महीमा)मी काय सांगु?

राम

राम ते(जसे बोलतो तसे चालणारे)जन(संत)आणि साहेब हे एकच आहे.अशा संताची शरण

राम

राम घेऊन राहा.(जसे बोलतात तसे चालतात,असे संत आणि साहेब एकच आहे.त्या

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	संताची शरण घेतल्याने साहेबाची शरण घेणे होवून जाते कारण की, साहेब आणि संत एक आहेत.) ॥२॥		राम
राम	रच मच लागा नांव सुं ॥ भुला जुग माया ॥		राम
राम	सो जन सांचा संत हे ॥ ऊलटर गिगन सिधाया ॥३॥		राम
राम	आणि जे रामभजन करण्यात रचमचून लागलेले आहे व जी संसाराची माया आहे		राम
राम	त्याला भुलून गेले आहे, जो गगनात(ब्रह्मडांत) उलटून,(बंकनाळेच्या रस्त्याने) चढून गेले		राम
राम	आहे, ते जन खरे संत आहे. ॥३॥		राम
राम	लाख बात की ओक हे ॥ जे कारज चहिये ॥		राम
राम	के सुखदेव तज झुट रे ॥ सिंवरण सच गहिये ॥४॥		राम
राम	लाखो गोष्टीची एक गोष्ट मी तुम्हाला सांगतो की. जर तुमच्या जीवाचे कार्य, तुम्हाला		राम
राम	करायचे असेल तर तुम्ही या खोट्या मायेला सोडून जो सत्त आहे, त्याचे स्मरण करणे		राम
राम	धारण करा. ॥४॥		राम
राम	२२७		राम
राम	॥ पदराग धनाश्री ॥		राम
राम	मनवाँ लाणत तोय रे		राम
राम	मनवाँ लाणत तोय रे ॥ कहाँ लग कहुँ समझाय ॥		राम
राम	बिन समझ्या नही दोस रे ॥ तूं समझर भूलो जाय ॥टेर॥		राम
राम	अरे मन, अरे जीव तुला लानत आहे, धिक्कार आहे. मी तुला कोठपर्यंत समजावून सांगू.		राम
राम	ज्याला समज नाही त्याचा तर दोष नाही. परंतू तूं समजून भुल करतो आहे म्हणून		राम
राम	तुझ्यात दोष अधिक आहे. जो समजतच नाही त्याचात दोष कमी आहे. ॥टेर॥		राम
राम	आठ पोहोर चरचा सुणे रे ॥ तूं भजन करेनी आय ॥		राम
राम	ओर सकळ बिध परहरी रे ॥ आ मे ते रीस न जाय ॥९॥		राम
राम	तू अष्टोप्रहर, रात्रंदिवस सतस्वरूप ज्ञानाची चर्चा ऐकतो परंतू तूं सतस्वरूपाचे भजन		राम
राम	करत नाही. तसेच तू ज्ञान ऐकून ऐकून मायेची ही सर्व विधी सोडून दिली आहे. परंतू		राम
राम	तुझ्यामध्ये तर मी आणि तू(माझे आणि तुझे) आणि क्रोध आहे, तो जात नाही. ॥९॥		राम
राम	ओरां कूं परमोद दे रे ॥ सब झूठो सेंसार ॥		राम
राम	ते साचो कर मानियो रे ॥ परखा परखी शिर धार ॥१२॥		राम
राम	तू दुसऱ्यानां तर(प्रमोद) उपदेश देतो की हा सर्व संसार खोटा आहे. दुसऱ्यांना संसार		राम
राम	खोटा आहे असे म्हणतो आणि तू संसाराला खोटे न मानून, संसाराला सत्य मानून,		राम
राम	संसाराला पकडून बसला आहे आणि पक्ष पक्ष शिरावर धारण करतो. कधी कोणाचाही		राम
राम	पक्ष पकडतो, तर कधी कोणाच्या विरुद्ध बोलतो. जसे पत्नीचा पक्ष घेतो, तर बहिणीच्या		राम
राम	विरुद्धात बोलतो. ॥१२॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

ब्रम्ह भ्यास्यो जन ओळख्या रे ॥ आतम लीनो चीन ॥

जाणन में कम कुछ नहीं रे ॥ ओ चित नहीं वो लवलीन ॥३॥

राम

जर कोणी म्हणत आहे की मला ब्रम्हचा भास झाला तसेच कोणी म्हणते की,मी

संताना ओळखून घेतले आहे व कोणी म्हणते की,मी आत्म्याला समजून,ओळखा केली

आहे.तर ब्रम्ह,संत आणि आत्मा यांना समजून घेतल्याने काही काम होत नाही.यांना

समजून तर घेतले.परंतु ब्रम्ह,संत आणि आत्म्यात तुमचे चित लवलीन झाले नाही.

फक्त समजून घेतल्याने कोणतेही काम काही होत नाही.॥३॥

ग्यान ध्यान जाणे सबेरे ॥ तू समझे सार असार ॥

सुखदेव तोई ने तजे रे ॥ ओ मन बिषे विकार ॥४॥

तू तर सर्व ज्ञान जाणतो आणि ध्यान करणे ही जाणतो.सार काय आहे,असार काय

आहे हे ही समजतो तरी ही विषय विकाराला सोडत नाही.आता तुला कोठपर्यंत

समजावुन सांगू. असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४॥

२२९

॥ पदराग बसन्त ॥

मत भूलो हो मन माया संग

मत भूलो हो मन माया संग ॥ समझ सोच कर रहो अभंग ॥टेर॥

अरे जीव,मनाच्या वश होऊन विषयांचे रस पुरवणारे ब्रम्हा,विष्णू,महादेव,शक्ती इ.

मायेच्या भक्तींमध्ये भुलू नकोस.या त्रिगुणी मायेच्या विषय रसांना काळ समज व

रामनामात पक्का रहा.या विषयरसांच्या सुखाकरीता कच्चा राहू नकोस. ॥टेर॥

भगत बिना नर ध्रक कहाय ॥ कोट अकल बुध्द औळी जाय ॥

नाँव बिनाँ सब आळ जंजाळ ॥ सुणज्यो शिष्ट संत सरब गवाळ ॥९॥

सतस्वरूपाच्या भक्ती शिवाय तुझ्या मनुष्य जन्मास धिक्कार आहे,धिक्कार आहे.तुला

करोडे प्रकारची अक्कल व बुध्दी आहे,तरी ही ब्रम्हा,विष्णू,महादेव शक्तीच्या भक्त्यांचा

परिणाम मोक्ष नाही आहे.विषय रस आहे व या विषय रसात काळ आहे,हे तुला

समजत नाही.म्हणून तुझ्या बुध्दी व अक्कलला धिक्कार आहे,धिक्कार आहे.रामनामा

शिवाय सर्व भ्रमाचे जंजाळ आहे.काळाच्या दुःखाचे जंजाळ आहे.सर्व सृष्टीचे संत

समजा.रामनाम शिवाय सर्व भक्त्या भ्रमाचे जंजाळ आहे.हे जो समजत नाही,तो बिना

अक्कलेचा,मुर्ख आहे.॥९॥

आन धरम सब माया होय ॥ याँकूं पूज तिच्यो नहिं सुण्यो कोय ॥

तारण हार ब्रम्ह राम राय ॥ गुरु गम भेदज लहिये जाय ॥१२॥

रामजी सोडून अन्य सर्व ध्रम हे माया आहे.पाची विषयांचे भोग प्राप्तीच्या विधी आहेत.

या धर्माना पुजून आजपर्यंत कोणी ही भवसागर तरेल हे ऐकले नाही.भवसागरातून

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तरणारा फक्त ब्रह्मराम राय आहे. हा ब्रह्मराम राय सतगुरुच्या भेदाने घटात प्राप्त होतो. अन्य कोणात्याही मायेच्या विधीने प्राप्त होत नाही. ॥२॥

राम जिण जिण प्रीत लगाई आय ॥ तिरता बार न लागी काय ॥
राम ऐसो नाँव नः केवळ होय ॥ तिरिया संत अनेकुं लोय ॥३॥

राम ज्यांनी ज्यांनी सतगुरुला निकेवळ करून प्रीती केली ते सर्व बिना विलंब सहज तरुन गेले. असे या निकेवळ नामाने अनंत संत भवसागरातून तरुन गेले. मोक्ष न देणारे संत दिसायला (दिसण्यात), बोलण्यात वैरागी विज्ञानी संतासारखे दिसतात. परंतु मोक्ष देण्या करीता खोटे ठरतात. अश्या मायेच्या संतांचा त्याग करा व निकेवळ संतांचा संग करा. ॥३॥

राम छोडो झूठ कर साच संग ॥ पाको रंग चढावो अंग ॥

राम के सुखदेव बजाय बजाय ॥ इम्रत छाड बिषे मत खाय ॥४॥

राम विषय रसांचा खोटा रंग सोडून द्या व वैराग्य विज्ञानाचा पक्का रंग चढवा. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बजवून बजवून सांगतात. की वैराग्य विज्ञाना अमृत सोडून विषय रस खाऊ नका. याकरीता विषय रस निर्माण करणारे धर्म सोडा व वैराग्य रस निर्माण करणारा धर्म धारण करा. ॥४॥

२३७

॥ पदराग मस्त ॥

म्हाने अबचळ बर प्रणावो ओ

राम म्हाने अबचळ बर प्रणावो ओ ॥ आतम का वो बापजी ॥

राम वांहाँ अमर सुहागण कुवां वा ॥ आतम का बापजी ॥ टेरा।

राम आत्मा आपल्या सतगुरु पित्यास सांगते की, आपण माझे अविचल म्हणजे ज्याला काळ खाणार नाही. अश्या वरांसोबत माझा विवाह करून द्या. तेथे मी अमर म्हणजे सदा सौभाग्यवती (सुहागण) म्हटली जाईल. ॥टेरा॥

राम जे मर जाय तिके नहि व्याऊँ ॥ च्यार दिना फीर रांड कुवाऊँ ॥

राम पीछे संकट बोहोत दुख पाऊँ ॥ हो जां के काळ धरे नही जाय हो ॥१॥

राम जे मरुन मरुन जातात. त्यांच्या सोबत मी विवाह करणार नाही. त्यांच्या मेल्यावर (त्यांच्या मागे) मला विधवा म्हणतील त्यांच्या मेल्यावर माझ्यावर खुप कष्ट पडतील. असा वर ज्याला काळ धरेल त्याच्या सोबत मी विवाह नाही करणार ॥१॥

राम जे आधिन ओर बस होई ॥ जाचक देव न मानू कोई ॥

राम जे दुख आप काहा सुख लोई ॥ हो ओ तो सब जंवरो चुण खाय हो ॥२॥

राम जो काळाच्या आधीन आहे, काळाच्या वश मध्ये आहे. अश्या काळाचा जाच भोगणाऱ्या देहाला मी पती मानणार नाही. जो स्वतः दुःखात आहे तो मला काय सुख देईल. ज्याला

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शोधून यम खाईल.तो मला यमापासून कसा वाचवेल. ॥२॥

राम

ज्यांरी बात मांड लग होई ॥ तीन लोक आगे नई कोई ॥

राम

वे बर परथ न मानू सोई ॥ हो म्हाने अवगत हर सूं ब्यावो हो ॥३॥

राम

ज्याची गोष्ट काळाच्या तीन लोकाच्या सृष्टीपर्यंतच आहे, तीन लोकाच्या परे नाही.

राम

ज्याला वर(नवरा)करुन मी मानणार नाही. याकरीता आपण माझे पिता सतगुरु माझा विवाह अविगत हरशी करुन द्या. ॥३॥

राम

के सुखराम बजाई बजाई ॥ जे कोई बीद नही जग माई ॥

राम

तो तूं बाप परण हर आई ॥ हो में तो साच कहयो तहूं सुण हो ॥४॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बजाऊन बजाऊन सांगतात की, जर माझ्यासाठी जगात अविगत पती नाही आहे. तर आपण माझ्याशी विवाह करा हे मी सतज्ञानाने विचार करुन सांगत आहे. हे आपण ऐका. ॥४॥

राम

२४४

प्रस्तावना.

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज या पदात जगातील स्त्री-पुरुषांना ज्ञानी, ध्यानींना

राम

राम ही समज देतात की, तीर्थस्थानावर स्नान केल्याने आणि जगातले कोणतेही मत धारण

राम

राम केल्याने किंवा कोणते लक्षण धारण केल्याने परममोक्ष मिळत नाही. ही ज्ञानाची गोष्ट

राम

राम समजविण्याकरीता गुरु महाराज ८४००००० तील काही प्राण्यांचे उदा. देऊन ही जगाची

राम

राम समज कापतात की, आम्ही कोणते लक्षण धारण करुन किंवा मत धारण करुन

राम

राम परममोक्ष प्राप्त करु कारण की जे उदा. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी दिले

राम

राम आहेत, त्या प्राण्यांमध्ये जे लक्षण आणि मत जगातील ज्ञानी, ध्यानी, नर नारी(स्त्री-

राम

राम पुरुष) मेहनत करुन धारण करतात ते लक्षण किंवा मत त्या प्राण्यांमध्ये कुद्रत

राम

राम (नैसर्गिक) राहतात. सहजमध्ये बघायला मिळतात. गुरु महाराज हीच गोष्ट भ्रम विध्वंस

राम

राम मध्ये सांगतात.

राम

॥ पदराग हिन्डोल ॥

मोख भजन बिन नाही रे

राम

मोख भजन बिन नाही रे ॥ सब बिध हृदके माही रे ॥टेरा॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, जीवाचा होणकाळाच्या चक्रातून मोक्ष

राम

राम होणे म्हणजे मुक्त होणे हे सतस्वरूप साईच्या भजन केल्याशिवाय होणार नाही. साईचे

राम

राम भजन सोळून सर्व मायेच्या विध्या(करण्या) हृदच्या आत म्हणजे होणकाळातच ठेवणाऱ्या

राम

राम आहेत. ॥टेरा॥

राम

न्हाया धोया मोख मीलीजे ॥ तो मीन्डक मीछ्या जाई रे ॥९॥

राम

सर्व तीर्थात शरीराला न्हायल्याने धुतल्याने जीवाचा मोक्ष झाला असता तर त्या नदी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम मध्ये राहणारे सर्व बेडूक व माश्यांचे जीव आतापर्यंत(आजच्या दिवसापर्यंत)कोणीही मोक्षास गेले नाही.याचा अर्थ शरीराला न्हाहील्याने धुतल्याने जीवाचा मोक्ष होत नाही उलट कर्म लागतात (बनतात)॥१॥

राम

राम सरबंग होया प्रमपद पावे ॥ तो सांसी सब संग खाई रे ॥२॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सरबंग म्हणजे कुंडापंथी(अघोरी)

राम

राम होण्याने म्हणजे उच कर्मी जीव निचकर्मी सोबत काही भेदभाव न ठेवता खातात या

राम

राम विधीने जर जीवाचा मोक्ष झाला असता तर सांसी जातीचे सर्व लोक आजच्या दिवसा

राम

राम पर्यंत काळा पासून सुटून मोक्षाला गेले असते.ही जात कोणताही उच निचचा भेद न

राम

राम ठेवता खातात पितात. ॥२॥

राम

राम सब संग भोग किया घर पावे ॥ तो पसू पंखी सब जाही रे ॥३॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,कुंडापंथीवाले(अघोरी करणीवाले)

राम

राम पक्या कच्च्या स्त्रीची मर्यादा ठेवत नाही आणि सर्व स्त्रीयांच्या सोबत भोग घेतल्याने

राम

राम जीव काळाच्या मुखातून सुटतो.जर सर्व स्त्रीयां सोबत भोग घेतल्याने मोक्ष झाला

राम

राम असता.तर कुंडापंथीयांच्या आधी सर्व पशु पक्षी मोक्षाला गेले असते. ॥३॥

राम

राम लछण मत सूं मोख पहूंते ॥ तो मानव बिन सब जांही रे ॥४॥

राम

राम याकरीता आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जीवांना सांगतात की,शरीराचे कोणतेही

राम

राम लक्षण किंवा मत धारण करून कोणी ही मोक्षाला जात नाही.जर शरीर लक्षण धारण

राम

राम करून कोणी ही मोक्षाला गेला असता तर मानव देह सोडून सर्व ८३,९९,९९९ प्रकारचे

राम

राम जीव मोक्षाला गेले असते. ॥४॥

राम

राम रटन लिव कोई निंदे ॥ सुर नर पसवा माही रे ॥५॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज जगातील क्रिया कर्म करणाऱ्यांना समजाऊन राहीले

राम

राम आहे की,ज्याने राम रटनाची लीव लावली आहे.अश्या लोकांची निंदा करू नका.

राम

राम काळाच्या मुखातून मुक्ती प्राप्त करण्याकरीता ब्रह्मा,विष्णू,महादेव,शक्ती,नर म्हणजे

राम

राम संतजन आणि पशु म्हणजे हनुमान इत्यादीने राम रटनाची लीव लावली आहे. ॥५॥

राम

राम नाम सूं गिनका तिरगी ॥ बिषे बास तन माही रे ॥६॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या रामभजनाने विषयवासनेने भरलेली

राम

राम गिनका(वेश्या)तरून गेली असे हे पराक्रमी रामनाम आहे. ॥६॥

राम

राम बिना कोई मोख न जावे ॥ तो लछ कहा धराई रे ॥७॥

राम

राम ह्या रामजीच्या रटनाशिवाय कोणतेही चांगले लक्षण धारण करून आजपर्यंत मोक्षाला

राम

राम पोहचले नाही.म्हणून उच्च किंवा निच लक्षण प्राप्त करण्याच्या कामकरीता पकडून ठेवणे काही उपयोगाचे नाही. ॥७॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

के सुखराम सुणो सब जीवां ॥ राम नाम सत्त वांही रे ॥८॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व जीवांना जागृत करीत आहे की,ज्या ज्या हंसाने होणकाळाच्या सर्व विध्या(करण्या)केल्या आणि त्या कोणत्याही विधीने मोक्ष मिळाला नाही.याकारणाने त्या सर्व विध्या सोडून दिल्या आणि रामभजन रटण्याची लीव लावली आणि काळाच्या मुखातून सुटून महासुखाच्या मोक्षपदात पोहचून गेले.असे सर्व मोक्षाला पोहचलेले सर्व अनुभवी संतांनी सांगीतली की मोक्ष प्राप्त करण्याकरीता रामनाम ही सत्त(सत्य)आहे.बाकी सर्व होणकाळाच्या विध्या असत आहे.(असत्य) ॥८॥

२४८

॥ पदराग हिन्डोल ॥

नर तांका कोण हवाला हे

राम आठ पोहोर निंदा की लारा ॥ नर तांका कोण हवाला हे ॥टेर॥

राम जे अष्टौप्रहर निंदा करण्याच्या मागे लागलेले राहतात.(रात्र दिवस सतस्वरूपी संताची आणि जगाचा लोकांची निंदा करतात.त्यांचे काय हाल होतील ?)॥टेर॥

क्षणभर निंदा नारद कीनी ॥ संकट जून मे डारा हे ॥९॥

राम नारदाने(एका किरनीची)क्षणभर निंदा केली होती.(त्या किरनीस आठ मुलगे होते.त्यातील एक मेला तेंव्हा ती आक्रांत करून रडत होती.तेथे अचानक नारद आला व किरनीस का रडतेस विचारु लागला.किरणी म्हणाली माझा मुलगा मेला.नारद म्हणाला आता तुला अधिक दुसरा मुलगा मागे नाही काय.किरनी म्हणाली अधिक मागे सात मुलगे आहेत.आठ होते.त्यातला एक मेला.नारद म्हणाला मग एका मुलासाठी का रडतेस.अधिक मागे सात आहेत.एक मेला तर मेला व अधिक या किरनीची नारदाने निंदा केली.किरनी म्हणाली, नारदा तूला पोटाची आग माहीत नाही.अधिक सात मुलगे आहेत पण त्याची बरोबरी तर तोच करीत होता.नारद त्याची निंदा करत पुढे निघाला तेंव्हा पुढे एक तलाव आला. नारदाने त्यात स्नान करण्याचा विचार करून तळ्यात गेला व बुचकळी मारून वरते येताच तोंडावर हात फिरवतो,तर नाकास खेकड्याने धरलेला दिसला.खेकड्यास तोडून दुर फेकण्यास पहातो तर खेकडा नसुन नाकात नथ आहे.नारद अचंब्यात पडून डोक्यावर हात फिरवतो.तर मस्तकावरील केस चांगले धुतलेले विंचरलेले नरम केस हातात आले व अंगावरून हात फिरवतो तर थान ही बायकासारखे लागले.मग खाली पहातो तर पुरुषाचा आकार नसून स्त्रीचा आकार आढळला व मग चिंता करीत बाहेर येऊन बसतो.इतक्यात एक कीर येऊन म्हणू लागला,तीन दिवस झाले तू घराबाहेर कोठे चालली गेली व नारदास धक्के मारत आपल्या घरी आणले.नारदानेही विचार केला आता मी स्त्री झालेला कोठे जाणार

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम असा विचार करुन त्याच्या घरी राहीली.त्या नारदीस तेथे साठ पैरे झाले. त्यातील
राम एक पोरगा मेला तेंव्हा नारद आक्रांत करुन रळू लागला.तेंव्हा तेथे विष्णू दुसऱ्या रुपाने
राम येऊन म्हणाला,तु का रडतेस.तेंव्हा नारद म्हणाला माझा एक पोरगा मेला.तेंव्हा विष्णू
राम म्हणाला,तुला आता अधिक मुलगा नाही काय.नारदी म्हणाली अधिक एकूण साठ
राम आहेत.साठ होते त्यातला एक मेला.विष्णू म्हणाला मग एका मुलासाठी का रडतेस.
राम इतके ऐकून नारदास त्या पूर्वीच्या किरनीची आठवण आली व नारदी म्हणाली,या
राम पोराची बरोबरी हाच करीत होता.तेंव्हा विष्णू हासला व नारदही समजून गेला की हा
राम अधिक कोणी नसुन विष्णू आहे.इतक्यात विष्णूच्या पाया पडल्याबरोबर मेलेला मुलगा
राम जिवंत झाला.तेथे कीराची झोपडीही नाही व कीरही नाही व नारद पुन्हा मनुष्य बनुन
राम गेला.ते साठ पौरे नारदाच्या मागे लागून आम्हास खाण्यास दे, आम्हाला खाण्यास दे
राम असे म्हणून खाण्यास मागू लागले.नारद म्हणाले इतके साठ चिले पिले घेऊन मी
राम कोठे जाऊ व त्यांना काय खाण्यास देऊ,यांचे पालन पोषण कसे करु.यापेक्षा तर मी
राम बायकोच राहीलो असतो तर फार बरे झाले असते असी फिकीर करु लागला. इतक्यात
राम ब्रम्हा व महादेवही आले.त्या साठ मुला पैकी वीस विष्णूने घेतले व वीस ब्रम्हास दिले
राम व वीस महादेवास दिले.ते साठ संवत्सराची नावे या नारदाच्या साठ मुला पैकी थावा,
राम युवा,धाता,इश्वर,बहूदा,प्रमाथी,विक्रम,व्रष,चित्रभानु सुभान,तारण,पार्थीव,व्यय,सर्वजीत,
राम सर्वधारी,विरोधी,विक्रती,खुरनंदन,विजय याप्रमाणे वीस संवत्सर विष्णू ने घेतले व
राम पुढील वीस महादेवाने घेतले त्यांची नावे वाजय,मन्मथ,दुर्मुख,हमलंबी, विलंबी, विकारी,
राम शार्वरी, ल्पव, शुभकृत, शोभन, क्रोधी, विश्वावस, पराभव, ल्पवंग, किलक, सौम्य, साधारण,
राम विरोधकृत, परिधावी, प्रमाधी हे महादेवाचे वीस संवत्सर झाले.आता ब्रम्हाचे पुढील वीसांची
राम नांवे आनंद, राक्षक, अनल, पींगल, कालमुक्त, सिध्दार्थी, रौद्र, दुर्मती, दुदंभी, रुद्धीरोद्वारी,
राम रक्ताक्षी, क्रोधन, क्षय, प्रभव, विभव, शुक्लप्रमोद, प्रजाप, अंगीरा, श्रीमुख हे ब्रम्हाने नारदाचे
राम वीस पुत्र घेतले.त्यांचे ही नावे आहेत.तर या तन्हेने एक क्षणभर निंदा नारदाने केली.
राम तो त्याला संकट योनीत टाकला. ॥१॥

अेक घडी माई की नींदा ॥ ऊमे काठ मे बाढा हो ॥२॥

(चित्र व विचित्र यांनी)आपल्या आई(सत्यवती)(मत्सगंधा)(व आपला भाऊ भीष्म)
राम यांची निंदा केली.(की हे रात्री एके ठिकाणी राहून कुकर्म करीत असतील.म्हणून चित्र
राम विचीत्र हे रात्री एकांती बसून पाहू लागले, तर भीष्म पोथी वाचून सत्यवतीस झान सांगत
राम होता.सत्यवतीस झोप येऊन सत्यवतीचा पाय बाजेखाली लोबंकला.असे पाहून भिष्म
राम सत्यवतीस तकलीफ होत असेल म्हणून पाय बाजेवर करुन द्यावा.परंतु हात कसा
राम लावावा.याकरीता पायास हात न लावता भीष्माने सत्यवतीचा पाय आपल्या

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	मस्तकावर घेऊन उचलून बाजेवर ठेवून दिला.ही गोष्ट चित्र विचित्राने पाहून चित्र व विचित्राने दुसऱ्या दिवशी भिष्मास विचारले,कोणी आपल्या आईचा व वडील भावाचा संशय आणून निंदा करेल त्याचा प्रायश्चित काय आहे.यांनीच निंदा केली आहे हे भिष्माला ठावूक नव्हते.भिष्म म्हणाला,याचे प्रायश्चित फार कठीण आहे.कोठेही वाळलेला पोकळ पिंपळाचा झाड पाहून त्यात त्याला बसवून आजूबाजूने त्याला रुई बांधून त्याचेवर तेल व तूप टाकून आगीने पेटवून दिला पाहिजे.याचा हा प्रायश्चित आहे.हे ऐकून चित्र व विचित्र जंगलात जाऊन जळून गेले.निंदेचा इतका प्रायश्चित आहे.)	राम
राम	॥२॥	राम
राम	गण गंधप सो निंदा कीनी ॥ बिवाँण उथल भू डाला हो ॥३॥	राम
राम	गंधर्व गणाने निंदा केली होती,त्याचे विमान उलटून,त्याला जमीनीवर पाढून दिले.(तो	राम
राम	सर्प होऊन गेला.)॥३॥	राम
राम	निंदा सूं नर नरक पडत हे ॥ साख भरत किसन गुवाला हो ॥४॥	राम
राम	निंदा केल्याने,मनुष्य नरकात पडतो.याची कृष्णगवाला(गाई चारणारा)साक्ष देतो. ॥४॥	राम
राम	कहे सुखराम भागवत गावे ॥ निंदक का मुख काला हो ॥५॥	राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,निंदकाचे तोंड जेथे तेथे काळे होईल.	राम
राम	असे भागवतात गातात.॥५॥	राम
राम	२५४	राम
राम	॥ पदराग जोगारंभी ॥	राम
राम	ओ तज दूजा जे भजे	राम
राम	ओ तज दूजा जे भजे ॥ से भूले संसार ॥	राम
राम	अनंत जनम लगे पच मरे ॥ तोई न उतरे हे पार ॥टेरा॥	राम
राम	हे रामनाम सोडून जे दुसऱ्यांना भजतात ते संसारात भुललेले(बहकलले) आहेत.	राम
राम	दुसऱ्यांना भजनारे,अनंत जन्मापर्यंत थकून थकून मरून जातील तरीही रामनामाचे	राम
राम	भजन केल्या शिवाय पार उतरणार नाही. ॥टेरा॥	राम
राम	हिंदु मुसलमान कूं ॥ सुणज्यो सब तम भेव ॥	राम
राम	रमता साहिब रामजी ॥ ओ हे सब को देव ॥१॥	राम
राम	हिंदु आणि मुसलमान,सर्व तुम्ही भेद ऐका.रमता साहेब(जो सर्वामध्ये रमून राहीला	राम
राम	आहे) तो रामजी सर्वांचा देव आहे. ॥१॥	राम
राम	पीर तिथंगर अवलिया ॥ ओरुं सब अवतार ॥	राम
राम	सब मांही ओ देव हे ॥ सुणज्यो सुरतां बिचार ॥२॥	राम
राम	पीर,तीर्थकर,अवलीया आणखी ही सर्व अवतार या सर्वा मध्ये हा देव आहे.(रामजी	राम
राम	सर्व व्यापी असल्या कारणाने सर्वा मध्ये रमून राहीला आहे.)तुम्ही ऐकणारे सर्व ऐकून	राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम विचार करा. ॥२॥

ओं सब को देवता ॥ सत ओ धर्मज जान ॥

राम

राम हर तज शिवरे ओर कूँ ॥ सो सब बैर्मान ॥३॥

राम

राम हा रामजी सर्वाचा देव आहे आणि हाच तत्त धर्म(खरा धर्म)आहे. हर(रामजीला)सोडून जो दुसऱ्यांचे स्मरण करतात, ते सर्व बैर्मान आहेत. ॥३॥

राम

राम क्या हिंदु क्या तुरक हे ॥ क्या दरसण सब होय ॥

राम

राम रमता साहिब बाहिरी ॥ सेवा सुफळ न कोय ॥४॥

राम

राम हिंदु काय व मुस्लिम काय, सर्व दर्शन काय व सर्व संसाराचे लोक काय हे सर्व रमता साहेब म्हणजे रामजी शिवाय दुसऱ्या कोणचीही सेवा भवित कितीही केली तरीही त्यांना रामजी प्राप्त करण्याचे फळ मिळणार नाही. ॥४॥

राम

राम सब को सुण ओ देवता ॥ इनको अवगत जान ॥

राम

राम के सुखदेव सत्त शब्द हे ॥ दूजी भरमना ठान ॥५॥

राम

राम रामजी हेच सर्वाचे देव आहेत. या रामजीला अविगत समजा. आदि सत्गुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, रामनाम हे सत्तशब्द आहे. याच्या शिवाय दुसऱ्या सर्व भक्त्या व देव भ्रम आहे असे जाणा. ॥५॥

राम

२६४

॥ पदराग सोरठ ॥

पांडे नेःचळ ग्यान बिचारे

राम तां सुं सिष्ट सकळ हुय आई ॥ आप सकळ सुं न्यारो ॥टेर॥

राम

राम अरे पंडीत, जो निश्चल आहे(चलायमान होत नाही) जन्मत नाही, मरत नाही नेहमी स्थीर आहे. त्याचा ज्ञानाने विचार करा. जी जन्मते, मरते अशी ब्रह्मा, विष्णु महादेव धरून सर्व वस्तु माया आहे. त्या निश्चळपासूनच सर्व सृष्टी बनली व स्वतः या सृष्टीपासून वेगळा राहीला आहे. याचा ज्ञानाने विचार करा. ॥टेर॥

राम

राम सत्तो रजो गुण तामस तीनुं ॥ ओ हृद का बोहारा ॥

राम

राम केती बार उपज खप जावे ॥ जनमावो वार न पारा ॥९॥

राम

राम सत्तोगुण म्हणजे विष्णु, रजोगुण म्हणजे ब्रह्मा, तमोगुण म्हणजे शंकर हे तिघे चलायमान आहे, निश्चळ(स्थिर)नाहीत. हे मायेचे व्यवहार आहेत. काळात अटकविण्याचे व्यवहार आहे. हे ब्रह्मा, विष्णु महादेव कित्येक वेळा उत्पन्न झाले व कित्येक वेळा यांचा अंत झाला. यांचा जन्म व अंत होण्याचा वारपार लागत नाही. ॥९॥

राम

राम केती बार किया फिर करसी ॥ तीन लोक जुग सारा ॥

राम

राम वो सत्त सबद खोज तुम लीजो ॥ उलट काळ कूँ मान्यां ॥१२॥

राम

राम या सत्तशब्दाने किती वेळा सर्व तीन लोक चौदा भवन बनवले व किती वेळा मिटवले

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम परंतु तो निश्चळ(स्थिर)राहीला तो कधी मिटला नाही.याकरीता पंडित,त्या निश्चळ सतशब्दाला तु शोध.हा काळ ब्रम्हा,विष्णु महादेव,शक्ती इ.सर्व मायेला खातो.अश्या काळाला सतशब्द खातो अश्या सतशब्दाला शोध.॥२॥

राम जां लग उपजे खपे मरेरो ॥ सो सायब की माया ॥

राम के सुखराम ब्रम्ह के बारे ॥ होणकाळ किण खाया ॥३॥

राम जोपर्यंत उत्पन्न होतो व मरतो तो पर्यंत तो साहेब नाही.ती साहेबाची माया आहे. आदि

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, होणकाळालाही खातो अश्या होणकाळाच्या

राम परेचा(पलिकडचा)ब्रम्ह कोण आहे त्याला शोध.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम बोलले.होणकाळ ब्रम्ह आहे तर होणकाळाला कसे खातो? आधीपासून सतस्वरुप

राम ब्रम्हच्या लोकात एक ही जीव ब्रम्ह नव्हता सर्व जीव होणकाळाच्या मुखात होते.हा

राम होणकाळ सर्व जीवांना क्रुर यातना देतो.अनंत जुलूम(कष्ट)करतो.साहेब दयाळू आहे.

राम हा दयाळू त्रायमान करणाऱ्या जीवाला होणकाळातून काढून आपल्या सतस्वरुप देशात

राम शरणा देतो.तेथे अनंत सुख देतो.जीवांचा होणकाळाचा देश नेहमी करीता सोङ्खून

राम सतस्वरुप देशात बसवतो. याकारणाने क्रुर होणकाळाच्या देशाची जीवाची वस्ती कमी कमी होत आहे.या रीतीला सतस्वरुप होणकाळाला खातो असे होत. ॥३॥

२७५

॥ पदराग बिलावल ॥

पेम पियाला पीजिये

पेम पियाला पीजिये ॥ दूजा रस छाडो ॥

तामस तिवर मिटाय के ॥ चरणा चित गाडो ॥टेर॥

राम रामनाम रुपी अमृताच्या रस प्रेमाने प्याले भरभरून प्या व विषय रस सोङ्खून द्या.

राम संतांच्या बरोबरचा क्रोध,मी संतापेक्षा मोठा आहे.हा अहंकार मिटवून सतगुरुच्या चरणात चित्त द्या.॥ टेर॥

पांच पची सुं बस करो ॥ बारी नव लांगो ॥

सरम सन संक्या तजो ॥ मन को सळ भांगो ॥१॥

राम पाच इंद्रियांचे विषय रस व पंचवीस प्रकृतीचे विषयरस रामनाम पिऊन थांबवा.रामनाम

राम घेऊन नऊ ओलांङ्गून दहाव्या या जगाची लाज सोडा.जग काय म्हणेल हा संकोच

राम मनात येऊ देऊ नका. ॥१॥

आसण नेचळ धारियो ॥ दिल साबत रहिये ॥

ओक न केवळ राम कूं ॥ ओ निस मुख कहिये ॥२॥

राम हृदय पवित्र राहील म्हणजे विषय वासना चालायमान होणार नाही.अश्या वासना मुक्त

राम जागेवर निश्चळ होऊन आसन धारण करा व ऐक निकेवळ रामाला अखंडीत जपा.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

॥२॥

जन सुखदेव गुरुदेव को ॥ पूरण पत राखो ॥
ब्रह्मंड के घर जाय के ॥ इमरत रस चाखो ॥३॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, सतगुरु देवांचा पूर्ण विश्वास ठेवून बंकनाल उलटून ब्रह्मंडाच्या घरात पोहचा व तेथे पोट भरून अमृत रस प्या. ॥३॥

२४६

॥ पदराग कल्याण ॥

प्राणी मेरा राम नाम लिव जाय

प्राणी मेरा राम नाम लिव लाय ।। ओ इमरत पीयो जी अघाय ॥टेर॥

अरे माझ्या प्राण्या, माझा जीव तु रामजीशी लीव लाव. तु रामनामाचे अमृत पोट भरून पिऊन घे. ॥टेर॥

ओ रंग झूठ पतंग रंग जुग को ॥ देखत ही उड जाय ॥१॥

हा संसाराचा रंग म्हणजे संसाराचे सुख खोटे आहे. जसे पंतग(पंतगाच्या लाकडाच्या वर लागलेला रंग) बघता बघता नष्ट होऊन जातात. ॥१॥

मत भूले संसार सुख मे ॥ ओ सब विष रस खाय ॥२॥

या संसार सुखात भुलू नकोस. या विषय सुखांमध्ये भुलू नकोस. हे सुख विषासारखे आहे. ॥२॥

अब के ओसर अवस आयो ॥ सब तन कर्म मिटाय ॥३॥

आता वेळ आली आहे या शरीराने रामनामाशी लीव लाऊन तुझे काळ कर्म मिटवून दे. ॥३॥

जे तूं चूको ओसर अब के ॥ जुग जुग गोता खाय ॥४॥

जर ह्या वेळेस कर्म मिटवणे चुकून गेले तर युगानुयुग गोते(डुबकी) खाशील. ॥४॥

ज्हाँ हरि गायो तन मन अरपी ॥ निर्भ बेठा जाय ॥५॥

ज्यांनी ज्यांनी सतगुरुला तन मन अर्पण करून रामजीचे भजन केले आहे. ते काळाच्या भीतीपासून निर्भय होऊन बसले आहे. ॥५॥

गोविंद की सुण भक्त बिना रे ॥ जुग सब प्रलय जाय ॥६॥

गोविंद म्हणजे रामजीच्या भक्तीशिवाय सर्व जग काळाच्या प्रलयात जात आहे. ॥६॥

मिनखा तन सुण या बिध नीको ॥ हरजी का जस गाय ॥७॥

हरजीचे भजन करून तीन लोकाचे सर्व तनामध्ये मनुष्य तन हा अवसर(वेळ) योग्य आहे. ॥७॥

कह सुखराम संत जन सारा ॥ हर बिन जंवरो खाय ॥८॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, सर्व संतजन ऐका. हरशी लीव नाही

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम लावली तर तो(यम,काळ)खातो. ॥८॥

२८७

॥ पदराग केदारा ॥

प्राणियारे नाँव गहो मुख माय

साच कण बिना फूस केता ॥ तां सुं भूख न जाय ॥टेर।

राम अरे प्राणी,तू सतगुरुने सांगीतलेला मोक्ष देणारे सतनाम मुखाने धारण कर.जसे घरात राम एक धान्याचा दाणा नाही आहे.परंतु धान्याशिवाय कितीही भुसा,कुटार राहीले तरी ही राम भुसाने,कुटारने भुक लागल्यावर भुक जात नाही.भुक मिटविण्याकरीता धान्य(अन्न) राम लागतेच.तसेच मोक्ष प्राप्त करण्यासाठी कितीही करण्या केल्या तरीही मोक्ष मिळत राम नाही.मोक्ष मुखाने सतनाम उच्चारल्याने मिळतो. ॥टेर॥

सीळ समता साच बोलो ॥ नाव गहो मुख माय ॥

भवसागर के तिरण की हो ॥ दूजी नहि ऊपाय ॥९॥

राम अरे प्राणी,ब्रह्मचर्य ठेव.आपली पत्नी सोडून सर्व स्त्रीयांना आपली माता,बहिण(भगिनी), राम समज,समता(सहनशिलता)ठेव.जगातील सर्व प्राणीमात्र ब्रह्म आहे हे समज मायेच्या राम डोऱ्यांनी धनवान,गरीब,राजा,प्रजा ही हलकी भारी विषमता येऊ देऊ नकोस.सत्य राम बोल,जराही खोटे बोलू नकोस.भवसागरातून तिरणारे नाव मुखात धारण कर.या नामाच्या राम शिवाय भवसागरातून तिरण्याचा दूसरा कोणता उपाय नाही. ॥९॥

छोड माया मोह ममता ॥ दुरमत दूर गमाय ॥

होय नेहेचे नाव बेठो ॥ खेवट सुं मिल आय ॥१२॥

राम कुटुंब,परिवार,मुलगा,मुलगी,धन,राज इत्यादी सोबत जखडलेली मोह,ममता,ही माया राम त्यागा.नाव सोडून करण्या करण्याची दुरमती सोड.भवसागरातून पार उतरण्याकरीता रामनाम रुपी नावात निश्चळ होऊन बस व रामजीची नाव चालवणारे खेवटला भेट. ॥१२॥

क्रोध कुलस मल रीस तजिये ॥ प्रगळ प्रेम बधाय ॥

दास सुखदेव साच बोले ॥ सुख मे रहो समाय ॥३॥

राम सतगुरुंशी राग करणे,सतगुरुंशी क्रोध करणे सोड.सतगुंरुसोबत कलुषीत स्वभावाने राहणे सोड.सतगुंरुशी अकबक प्रेम कर.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात,मी सत्य सांगून राहीला आहे,असे केल्याने घटात नाव प्रगट होईल व तु आनंदपदाच्या राम सुखात सामाऊन जाशील. ॥३॥

२८९

॥ पदराग केदारा ॥

प्राणियारे नाँव गहो तत्त सार

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	प्राणियाँरै नाँव गहो तत्त सार ॥ निरगुण बिना सब नाँव सारे ॥		राम
राम	सबे काळ की चार ॥ सुरगुण नाँव अनेक जुग मे ॥ बिन लेखे बिन पार ॥टेर॥		राम
राम	अरे प्राण्यांनो आवागमनाचे दुःख मिटवून देतो व महापरमसुख प्रगट करवून देतो असे		राम
राम	सर्व नामा मधले तत्त म्हणजे सारनाम हे निरगुण नाम म्हणजे नेःअक्षर नाम आहे		राम
राम	त्याला धारण करा या साररूपी निर्गुण नामाच्या म्हणजे नेःअक्षराशिवाय सर्व रजो,सतो,		राम
राम	तमोगुण प्रगट करून देणारे नाम काळाचे जेवण आहे व असे रजोगुण,सतोगुण,तमोगुण		राम
राम	हे तीन गुण प्रगट करून देणारे अनेक नाम जगात आहे.हे नाम हिशेब करता येत नाही		राम
राम	म्हणजे पार येत नाही इतके आहे. ॥टेर॥		राम
राम	कन फूका गुरु आन तज रे ॥ तजिये ओ संसार ॥		राम
राम	बाय सबद बकवाद तजिये ॥ सतगुरु ग्यान बिचार ॥१॥		राम
राम	रामजी सोङ्गुन अन्य देवता तसेच देवतांची विधी सांगणारे कान फुंकणाऱ्या गुरुला		राम
राम	त्यागा.या संसाराशी जडलेली मोह,ममता त्यागा.ज्यात सारशब्द नाही आहे असे खोटे		राम
राम	नाम व अशा नामांवर होणारे व्यर्थ बोलणे त्यागा व सतगुरु जे सारे नामाचे ज्ञान		राम
राम	सांगतात त्याचा विचार करा. ॥ १॥		राम
राम	बेद कुराण पुराण तजिये ॥ तजिये काम बिकार ॥		राम
राम	में ते दुबधा दुरमत तज रे ॥ फोडो भरम की पार ॥२॥		राम
राम	रजोगुणी,सतोगुणी,तमोगुणी उपजविणारे चार वेद,कुराण,सर्व पुराण त्यागा.काम विकार		राम
राम	त्यागा.सार नाम ज्यात नाही अशी मी तू ही दुविधा उपजविणारी दुरमती त्यागा.दुबधा		राम
राम	उपजविणाऱ्या भ्रमाला फोडा. ॥ २॥		राम
राम	लोई लाज मरजाद तज रे ॥ तजिये गरब गिंवार ॥		राम
राम	रीस बाद अहंकार अहुँ तज ॥ तज तन ल्यावे बार ॥३॥		राम
राम	सारनाम प्राप्त न करणाऱ्या लोकांची लाज मर्यादा सोङ्गुन द्या.जो गर्व सारनाम प्राप्त		राम
राम	करणाऱ्यामध्ये आडवा बनतो अशा गर्व गवाराला त्यागून द्या.राग वाद विवादाचा		राम
राम	स्वभाव,अहंकार,मी मी चा स्वभाव त्यागा.सारनामाच्या आडवे येणाऱ्या सर्व विषयांना		राम
राम	सोङ्ग्यात उशीर करू नका. ॥३॥		राम
राम	धेक निंदियाँ झूठ पर हर ॥ त्यागो तिवर बोहार ॥		राम
राम	सत्त सबद ले सच बिणजो ॥ उतरणो भौ पार ॥४॥		राम
राम	मत्सर,निंदा,लबाडी यांना दूर करा.सारशब्द प्रगट होणार नाही असे सर्व निच व्यवहार		राम
राम	त्यागा. भवसागरातून पार उतरण्यासाठी सतशब्दाचा खरा व्यापार करा. ॥ ४॥		राम
राम	झूट तज के साच बेहेरे ॥ नाँव रटो निरधार ॥		राम
राम	जन सुखराम साम सुं मेळा ॥ काया मंझ बिचार ॥५॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सर्व सगुण नाम व या सगुण नामाला देणारे कान फुंकणारे गुरु, वेद, कुराण पुराण, काम विकार, मी तू भ्रम, लोकलाज, क्रोध, अहंकार, मी मी, द्वेष, निंदा इत्यादी सर्व सारनाम प्रगट करुन देण्याकरीता खोटे आहेत. अशा खोट्याला त्यागा व खरे सार नाम सतगुरु कळून धारण करुन त्या तत्तनामाला मजबूत होउन रटा. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात मजबूत बनून हे सारनाम रटल्याने कायेतच साहेबाशी मेळ होईल. ॥५॥

२९१

॥ पदराग केदारा ॥

प्राणिया रे सतगुरु तारण हार

बिश्वाबीस इकीस ऊपर ॥ ता मे फेर न सार ॥ टेरा ॥

राम अरे प्राणी, भवसागरात बुड्या जीवांना तारणारे फक्त तत्तनाम आहे. हे तत्तनाम ब्रम्हा, विष्णु, महादेव, शक्ती इत्यादी या मायावी देवतांमध्ये थोडासाही प्रगट राहत नाही याकरीता जीवांना तारणारे फक्त सतगुरु आहे. सतगुरुच्या शिवाय तारणारा या जगात आणखी कोणता देवता किंवा देवी नाही आहे हे सर्व स्त्री, पुरुषांनो शंभर टक्के नाही शंभर टक्क्यांच्या पलीकडे एकशे एक टक्के समजा व या समजमध्ये कोणी थोडासाही फेरफार करु नका. ॥ टेर ॥

बेद कुराण पुराण जोया ॥ सुण सुण कियो बिचार ॥

पारब्रम्ह को भेद नाही ॥ तिरगुण को जस लार ॥१॥

राम मी हिंदूचे चार वेद पाहिले, मुसलमानांचे कुराण पाहिले, अठरा पुराण पाहिले व पाहून पाहून व ऐकून ऐकून सतस्वरूप ज्ञानाने विचार केला तर समजले की या सर्व वेद, कुराण, पुराण इत्यादित काळाच्या पलीकड्या सतस्वरूप पारब्रम्हमध्ये पोहचण्याचा भेद थोडासाही नाही आहे. उलट या सर्व वेद, कुराण, पुराणांमध्ये रजोगुण ब्रम्हा, सतोगुण विष्णु तमोगुण महादेव या त्रिगुणी मायेच्या देशात पोहचण्याच्याच विध्या भर भरुन विस्ताराने लिहिलेल्या आहेत. ॥१॥

जोगी देख्या जंगम देख्या ॥ षटदर्शण बोहार ॥

तीन लोक मे सब पच हारे ॥ अंत काळ की चार ॥२॥

राम मी जोगी पाहिला, जंगम पाहिला, सेवडा पाहिला, सन्यासी पाहिला, फकीर पाहिला, ब्राम्हण पाहिला व या सर्व सहा दर्शणीची पोहच पाहिली. यांच्यात चौथ्या लोकात जाणारा कोणी नाही दिसला. या सर्वाचे व्यवहार तीन लोकाच्या मायेमध्ये पचून पचून काळा पासून हारलेले दिसले व अंत समयी काळापासून मुक्त न होता काळाचे ग्रास बनलेले दिसले. ॥२॥

राजा भी देख्या पातशाहो ॥ देख्यो जुग संसार ॥

भवसागर मे डूब रहो हे ॥ तां को काहा बिचार ॥३॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम मी राजाही पाहिला, बादशहाही पाहिला व जगाचे लहान-मोठे संसारी स्त्री-पुरुष पाहिले. हे सर्व भवसागरात बुडून राहिले आहेत व हे भवसागरातून तरतील अशी थोडीशी ही आशा कुठे दिसून नाही राहिली. ॥३॥

राम तत्त नाँव बिन कोई न तिरियो ॥ न कोई तिरणे हार ॥ राम

राम सुरगुण आन उपास सारे ॥ देह धरसी बिस्तार ॥४॥ राम

राम तत्तनामाशिवाय म्हणजे रामनामाशिवाय आजपर्यंत कोणीही तरला नाही व पुढे न कोणी राम

राम तरणार आहे. हे दुसरे ब्रम्हा, विष्णु, महादेव, शक्ती इत्यादी सगुणी उपासना करणारे सर्व राम

राम आज नाही तर उद्या मायावी देवतादिकाचे सुख भोगल्यानंतर चौच्यांशी लक्ष योनीचे राम

राम देह धारण करून जगामध्ये मोठ्या प्रमाणात दुःख भोगत बसतील. ॥४॥ राम

राम सब संतन की सायद बोले ॥ गीता किसन बिचार ॥ राम

राम जन सुखराम कहे जन देखी ॥ नाँव बिना हे विकार ॥५॥ राम

राम जगाचे सर्व संत तसेच गीतेमध्ये कृष्ण ज्ञानाने समजवितो आहे सतस्वरूपी सतगुरु राम

राम कडून शिष्याच्या घटात प्रगट होणारा तत्तनामच तारणारा आहे व अन्य सर्व उपासना राम

राम भवसागरात बुडवणाऱ्या आहेत. याकरीता आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात राम

राम की, जे जे संत भवसागरातून तरले त्या सर्व संतांनी वेद पाहिले, कुराण पाहिले, पुराण राम

राम पाहिले, जोगी, जंगम, सेवडा, सन्यासी, फकीर, ब्राह्मण पाहिले. सगुणाचे सर्व आन उपासक राम

राम पाहिले, राजा, बादशहा. जगाचे लहान-मोठे स्त्री, पुरुष पाहिले, कृष्णाची गीता पाहिली, राम

राम संतांच्या वाण्या पाहिल्या व पाहून भवसागरातून तरण्याकरीता हे सर्व उपाय विकार राम

राम आहे, खोटे आहे हे जगाला समजविले. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी सांगितले राम

राम की, हे तत्तनाम ब्रम्हा, विष्णु, महादेव, शक्ती यांच्याने कधी प्रगट होत नाही. हे तत्तनाम राम

राम फक्त सतस्वरूप सतगुरुकडून प्रगट होते म्हणून फक्त सतगुरुच तारणारे आहेत सतगुरुच्या राम

राम शिवाय आणखी कोणी तारेल ही समज करू नका. ॥५॥ राम

२९५

॥ पद्मग धनाश्री ॥

राम कथे ओऊं मथे रे

राम कथे ओऊं मथे रे ॥ जब पावे निज भेव ॥

देवळ मांही देवरो रे ॥ वांहा निरंजण देव ॥ टेर ॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, सतस्वरूपी रामाचा ओअम, सोहम, राम

राम अजपा म्हणजे श्वासात रामाचे रटण कराल तरच देवल म्हणजे शरीराच्या आत्मारूपी राम

राम देवहाच्यामध्ये निरंजन सतस्वरूपी रामजी जो आधीपासूनच भरलेला आहे. त्याला प्राप्त राम

करण्याचा निज भेद मिळेल. ॥ टेर ॥ राम

मन मारो माया छाडो रे ॥ ममता राखो घेर ॥ राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

कुबद जळावो कामना रे ॥ सुरत सास दिस फेर ॥१॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात त्याला प्राप्त करण्याकरीता हंसाच्या सोबत असलेले मायावी मन मारा.त्रिगुणी मायेचे मृतक अतृप्त सुख सोडा.त्रिगुणी मायेच्या अतृप्त सुखामध्ये लिपायमान(भिनलेला)झालेल्या ममतेला त्रिगुणी मृतक सुखामध्ये जाण्यास घेरुन ठेवा.पाची विषयांची कुबुध्दी तसेच मनाची वासना जाळा आणि आपली निजसुरत त्रिगुणी मायेतून काढून श्वासात फिरवून साहेबाच्या दिशेत लावा. ॥१॥

राम

में ते तज मद न्हाखिये रे ॥ आपो दे सब राळ ॥

राम

चाय चिंता सब छाड के रे ॥ ओ मन हर दिस बाळ ॥२॥

राम

मनच्या मदमस्तीत मी तु हा निर्माण झालेला खोटा मद दूर करा.तसेच मनमस्तीच्या कारणाने आलेला घमंड सोडून द्या.त्रिगुणी मायेच्या सुखाची चाहणा तसेच ते सुख न मिळाल्याने प्रगट झालेली चिंता सर्व त्यागून द्या व आपले निजमन हरच्या दिशेने लावा(जाळून टाका)॥२॥

राम

धेक निवारो डीब कूं रे ॥ पाखंड दिजे छाड ॥

राम

भरम मिटावो भे तजो रे ॥ डिग पिच काची काड ॥३॥

राम

मनाच्या कारणाने निजमनातून आलेला द्वेष तसेच दंभ पळवून द्या आणि सर्व पाखण्ड म्हणजे जंत्र,मंत्र स्वरोदयाची साधना तसेच होणकाळात ठेवणाऱ्या सर्व देवतांच्या भक्ती त्यागून द्या.तुझा हंस अमर आहे व त्रिगुणी माया मृतक आहे.अशी त्रिगुणी माया म्हणजे ब्रह्मा,विष्णू,महादेव तसेच त्रिगुणी मायेपासून उपजलेल्या वस्तुपासून कधी न कधी तृप्त सुख मिळेल ही आशा सोडून द्या.कारण तुमचा हंस अमर आहे व त्रिगुणी माया मृतक आहे.अश्या मृतक वस्तू मुळात मृतक असल्याने पुन्हा पुन्हा मरेल व मरणारी वस्तु तुला अखंडीत सुख देऊ शकत नाही.जेथे तुझे सुख खंडीत होईल.तेथे तु अतृप्त बनून जाशील.याकरीता अश्या भ्रमीत आशेला संपवून टाक व साहेबाला प्राप्त कर व आतापर्यंत अगणित काळाचे दुःख भोगले तसेच यातनाचे पुढे भोगण्याचे भय साहेब मिळून सदा (नेहमी)करीता संपवून टाक.समज नसल्या कारणाने साहेबाच्या दिशेत जाण्यास डिगिच म्हणजे मागे पुढे करणे हा कच्चा भाव(कच्चेपणा)काढून टाक. ॥३॥

राम

मान बढाई प्रहरो रे ॥ सोय रहो मत कोय ॥

राम

निस दिन गोबिंद गाय रे प्राणी ॥ ज्यूं तूँ निर्मळ होय ॥४॥

राम

मनाची मान,बढाई(मोठेपण)त्यागुन दे व त्रिगुणी मायेच्या सुखाच्या भरवश्यावर झोपू नकोस.त्याच्यात जांजलीमान(जबरदस्त)काळ आहे हे समज व रात्रंदिवस सर्व सृष्टीचा जो मालिक आहे.अश्या गोविंदला गा व वासनिक विकारी मन व विकारी ५ आत्मांपासून

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वेगळे होऊन निर्मळ वैराग्य ज्ञानी बन. ॥४॥

राम

असुध्ध असुभ सब छाडी ये रे ॥ सुभ दिंस रहो लाग ॥

राम

जन सुखदेव तज झुठ कू रे ॥ साचा साँई दिस जाग ॥५॥

राम

त्रिगुणी मायेची जुलमी काळाच्या मुखात पडण्याची अशुध्द व अशुभ क्रिया कर्माच्या

राम

विध्या सोडून दे व साहेबाच्या महासुखाच्या दिशेमध्ये लागून जा.आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

महाराज सर्व ज्ञानी,ध्यानी तसेच जगातील सर्व स्त्री-पुरुषांना सांगत आहेत की थोडेसे

राम

सुख देऊन महादुखात टाकणारी सर्व त्रिगुणी मायेच्या खोट्या विध्या त्यागून सहजात

राम

विना कष्टाने महासुख देणाऱ्या खच्या स्वामीच्या दिशेत हुशार होऊन लागून जा. ॥५॥

३०२

॥ पदराग मंगल ॥

रे मन हरसूं डरप

राम

रे मन हरसूं डरप ॥ नीच नही फूलिए ॥

राम

जिण कीयो जुग तोय ॥ ताँय मत भूलिये ॥१॥

राम

अरे जीव,अरे मन,हरशी भय व हरशी मगरुरी ठेवून मनात फुलू नको.ज्याने तुला

राम

बनविले,गर्भात तुझी रक्षा केली आहे व तो आज ही तुझा सांभाळ करत आहे.अशा

राम

हरला भुलू नको. ॥ १ ॥

राम

ताच्याँ तिरणो होय ॥ माच्याँ मर जाईये ॥

राम

वां सम्रथ कूं छोड ॥ ओर नही गाईये ॥२॥

राम

त्याच्या तारण्यानेच सर्वाचे भवसागरातून तारणे होते व त्याच्या मारल्यानेच सर्वाचे

राम

मरण होते.त्याच्या मारल्याने मरणाच्याचे मरण कोणीच थांबवू शकत नाही.अशा

राम

समर्थला सोडून अन्य कोणाला भजू नको. ॥२॥

राम

पल मे करदे राव ॥ निमष मे रंक रे ॥

राम

वां सम्रथ की बांत ॥ मान तूं संक रे ॥३॥

राम

तो असा समर्थ आहे की त्याच्या रुसल्याने एका पळात कसाही सामर्थ्यशाली राजा

राम

असो तो रंक होवून जातो तसेच त्याच्या कृपेने कसाही दरीद्री रंक असो तो

राम

सामर्थ्यशाली राजा बनून जातो म्हणून त्या समर्थची सत्ता समज व त्याच्या समर्थाईची

राम

मर्यादा भंग करु नको. ॥३॥

राम

में कहुँ तोय समझाय ॥ मद नही राखिये ॥

राम

कहै सुखदेवजी तोय ॥ गरीबी दाखिये ॥४॥

राम

मी तुला ज्ञानाने समजावून सांगत आहे तू मनात मगरुरी ठेवू नको व मगरुरी त्यागून

राम

गरीबी म्हणजे त्याला प्राप्त करण्याची गरज बनव असे आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

महाराज जीवाला सांगत आहे. ॥४॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	राहील्याने ते मिळेल हा उपदेश देतात.परंतु जग खोट्या मोह मायेतच रमतो. ॥४॥	३०७ ॥ पदराग मंगल ॥	राम
राम	सबसे निरसा होय		राम
राम	सबसे निरसा होय ॥ राम गुण गाईये ॥		राम
राम	ज्यूं रिजे तेरा श्याम ॥ प्रमपद पाईये ॥१॥		राम
राम	सर्वापेक्षा निरस होऊन(सर्वापेक्षा सरस न होता,मनात निरस व्हावे,सर्वापेक्षा हलके व्हावे)आणि रामनामाचे गुण गायन करावे.त्या योगाने तुमचे स्वामी(मालक)खुष होईल आणि तुला परमपद मिळेल. ॥१॥		राम
राम	अहुँ पद मे दुःख होय ॥ नरक मे दीजिए ॥		राम
राम	बिन सिंवरण किरतार ॥ परत न रीजिये ॥२॥		राम
राम	अहंपदात(मोठेपणात,मनात मोठे बनून राहिल्याने)दुःख होईल आणि तुला कर्तार नरकात टाकील.त्याचे स्मरण केल्याशिवाय,तो कर्तार केंव्हाही खुष होणार नाही. ॥२॥		राम
राम	प्रमेसर कूँ जाण ॥ संताँ कूँ मानीये ॥		राम
राम	हर गुरु बिच अंतराय ॥ कछू नही आणिये ॥३॥		राम
राम	संतास परमेश्वर जाणून,संताचा मान करावा.हर आणि गुरु यांच्यात काही अंतराय नका आणू.हर आणि गुरु यांच्यात फरक समजू नका.हर आणि गुरु एक आहे,असे समजा.वेगळे वेगळे आहे असे समजू नका.) ॥३॥		राम
राम	जीव दया दिल राख ॥ धम सो कीजिये ॥		राम
राम	मत कर डांवा डोल ॥ राम रस पीजिये ॥४॥		राम
राम	मनात जीवाचा प्रती दया ठेवा आणि रामनामाचा धर्म करा,(आणि रामनामा विषयी)		राम
राम	डावा डौल न होता,राम भक्तिचा रस प्या. ॥४॥		राम
राम	कसर कोर सब काड क ॥ भक्त सो कीजिये ॥		राम
राम	तन मन धन सुखराम ॥ गुरांजीने दीजिये ॥५॥		राम
राम	(आपल्यात काही कसर कोर असेल तर,ती)सर्व कसर कोर काढून सतस्वरुपाची		राम
राम	भक्ति करा आणि आपले तन,मन आणि धन हे गुरुजीला समर्पित करा.असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥५॥		राम
राम	३२६ ॥ पदराग जोग धनाश्री ॥		राम
राम	समज समज प्राणीया		राम
राम	समज समज प्राणीया जो मोख चहिये ॥ ओसी भक्त गहे रहिये बे ॥		राम
राम	सतगुरु सरणे धार सीस पर ॥ राम राम मुख लहिये बे ॥टेर॥		राम
राम	परात्परी पासून २ पद आहेत. १.सतस्वरुप २.होणकाळ		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम परात्परीपासून जीव होणकाळ पदात आहे होणकाळ पारब्रह्माच्या सोबत इच्छा माया आहे. जीव होणकाळ पदाच्या पलिकडे जाणार नाही.याकरीता होणकाळ पारब्रह्म व इच्छा यांनी साकारी मायावी सृष्टी बनविली.ज्या मायावी सृष्टीत काळाचे दुःख ओत प्रोत भरलेले आहे.काळाच्या दुःखातून मुक्त व्हायचे आहे व अनंत सुख प्राप्त करायचे आहे तर होणकाळ सोडायला हवा.असे होणकाळ सोडण्यास मोक्ष म्हणतात. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज प्राण्याला सांगतात की,अरे प्राणी,तुला होणकाळाच्या दुःखातून नेहमी करीता मुक्ती हवी व सोबत नेहमी करीता सहज मिळणारे महासुख हवे तर मी जे सांगतो ती सतस्वरुपाची भक्ती धारण करा.त्याकरीता सतस्वरुपी सतगुरुंचा शरणा हंसाच्या शिरावर(शरीराच्या शिरावर नाही)धारण कर व सतगुरुंनी दाखविलेले रामनाम मुखाने स्मरण कर. ॥टेर॥

जेसो प्रेम जक्त सूं तेरो ॥ अेसो साहेब सूं लागे बे ॥

तो सुण तीरता बार न लागे ॥ नाव तुरत घट जागे बे ॥१॥

राम अरे प्राणी,जसे संसारातील मनुष्यावर तुझे प्रेम आहे.असे साहेबाशी प्रेम लागले तर तु ऐक तुला भवसागरातून तीरण्यास वेळ लागणार नाही.असे प्रेम साहेबाशी लागताच तुझ्या हंसाच्या घटात तुरंत(लगेच)सतनाम जागृत होईल. ॥१॥

जग कूं काडर कन्या देवे ॥ भेणा जीमे आई बे ॥

अेसो हेत गुरां सूं लागे ॥ तिरतां बार न काई बे ॥२॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी प्राण्याने साहेबाशी कसे प्रेम लावले पाहिजे या करीता जगाली काही दृष्टांत(दाखले)दिले.जसे अपरिचीताला,जीच्या सोबत २० वर्षांपासून प्रीती केली अशी प्रिय कन्या घरातून काढून देतात व अश्या अपरिचीत सोयच्यां लोकांसोबत प्रेमाने एका ताटात बसून भोजन करतात असे जे जगातील लोक म्हणजे त्रिगुणी मायेच्या सोबत प्रेम करतात.त्या स्वभावाचे प्रेम साहेबाशी म्हणजे सतगुरुच्या सोबत केले तर होणकाळातून तिरण्यास वेळ लागणार नाही. ॥२॥

जुग केबत को बोहो डर राखे ॥ अेसो जना सूं धूजे बे ॥

तो घट ग्यान प्रकासे आणर ॥ तीन लोक परे सूजे बे ॥३॥

राम जगातील लोकांकडून थोडीही कसर(कमी)झाले तर जग काय म्हणेल याची खुप भीती ठेवतात.म्हणजे जगातील लोक म्हणजे त्रिगुणी मायेशी थोडी ही कसर झाली तर त्रिगुणी मायारुपी जगाची खुप भीती पाळतात.त्याप्रकारच्या स्वभावाची भीती सतस्वरुपी संत म्हणजे साहेबाशी ठेवली तर सतज्ञान प्रकाश होण्यास वेळ नाही लागत व त्या सतप्रकाशाने तीन लोकाच्या पलिकडील महासुख प्राप्त होते. ॥३॥

जुग सूं अंतर नही कुछ तेरे ॥ सब प्रगट वे जाणे बे ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

अेसो उजागर गुरु दीस हूवो ॥ साहेब तब ही पीछाण्या बे ॥४॥

राम जसे तु जगात उजागर राहण्याकरीता जगाशी थोडे ही अंतर ठेवत नाही म्हणजे त्रिगुणी
राम मायेशी अंतर ठेवत नाही आणि तुझा उजागर(प्रगट)स्वभाव हे सर्व जग प्रगट रुपाने
राम जाणते त्याप्रकारच्या स्वभावाने सतगुरुंच्या सोबत वर्तन केले तर घटात साहेब
राम ओळखण्यात येईल. ॥४॥

जुग के मोहो जूगे जूग प्रळे ॥ सबे ग्रभ मे आया बे ॥

जन सूं हेत कीयो नर जुग मे ॥ से सब मोख सीधाया बे ॥५॥

ज्यांनी ज्यांनी जगाशी मोह केला म्हणजे त्रिगुणी मायेशी मोह केला ते सर्व ८४,०००००
योनीत पुन्हा पुन्हा गर्भात आले आणि ज्यांनी ज्यांनी संत म्हणजे साहेबाशी प्रेम केले
ते सर्व ८४,००००० योनीच्या गर्भाच्या दुःखातून मुक्त होऊन महासुखात पोहचले.
॥५॥

के सुखराम समज मन माही ॥ यांरे संग न होई बे ॥

भक्त जक्त का हे दोय मारग ॥ भेळा चले नही कोई बे ॥६॥

याकरीता अरे प्राणी, तु तुझ्या निजमनात समज आणि जगाशी प्रेम करणे आणि
जगाच्या केबतची भीती ठेवणे म्हणजे त्रिगुणी मायेशी प्रेम करणे आणि त्रिगुणी मायेची
भीती ठेवणे हे सोङ्गुन दे.या त्रिगुणीमायेच्या सोबत जाऊ नकोस.यांच्यासोबत जाण्याने
तुझा मोक्ष होणार नाही.यांच्या सोबत राहील्याने तुझा आवागमनाचा चक्कर पक्का
बनलेला राहील.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज प्राण्यास सांगतात की, आधी
पासूनच भक्त म्हणजे सतस्वरूप आणि जक्त म्हणजे त्रिगुणी माया या दोघांचे स्वभाव
वेगळे आहेत.त्रिगुणी मायेशी मोह केल्याने होणकाळाच्या आवागमनाचा चक्कर जसाचा
जसाच बनून राहतो आणि साहेबाशी प्रेम केल्याने होणकाळापासून मोक्ष होतोच
(होऊनच जातो)त्रिगुणीमाया आणि साहेबाचा मार्ग आधीपासूनच सोबत आहे.परंतु
आधीपासूनच वेगळे आहे.सोबत एका ठिकाणी मोक्षाला घेऊन जाणारे नाही आहे.
यामुळे त्रिगुणी मायेशी मोह केल्याने मोक्ष कधी ही मिळणार नाही आणि मोक्ष हवा
असेल तर समजून सतगुरु शिरावर धारण करून राम नामाचे रटन कर. ॥६॥

३३१

॥ पद्मण गोडी ॥

संता अेसा महल बणाया

संता अेसा मेहेल बणाया ॥

वा सिमरथ कूं निमख न भूलो ॥ अे निस शिवरो भाया ॥टेर॥

जसे जगात लोकांना राहण्याकरीता मोडकी झोपडी पासून महाल असतो.मोडक्या
झोपडीत राहणाऱ्या लोकांना पावसाळ्यात पावसाचे, उन्हाळ्यात उन्हाचे, थंडीत थंडीचे

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दुःख पडतात.ते दुःख परीपूर्ण महालात राहणाऱ्या लोकांना नाही पडत.उलट सुख
मिळते असेच जीवांना राहण्याकरीता चौच्याशी लाख योनीची ८३,९९,९९९ मोडक्या
झोपऱ्या राहतात.ज्याच्यात जीवाला अनंत दुःख पडतात व जीव आवागमनाच्या
दुःखातून कधी सुटू शकत नाही.परंतु या चौच्याशी लाख योनीचे मनुष्य देहरुपी
महालाचे आवागमन दुःखाने सुटून जातो व अनंत युगापासून वेगळे झालेल्या साहेबाशी
भेटण्याचे(मिळण्याचे)सुख घेतो म्हणून आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व स्त्री-
पुरुष संतांना सांगतात की,संत समर्थ हरने तुम्हाला असा आवागमन मिटवून देणारा
अद्भुत शरीररुपी महाल बनवून दिला.याकरीता अश्या दाता हरला तुम्ही सर्व संत
पलभराकरीता ही(क्षणभरा करीताही) कधी विसरु नका.त्याला रात्रंदिवस स्मरा।।ठेर।।

दो बड खांब लगाया भारी ॥ दो ही अधर बणाया ॥

राम ता पर कलश चढायो इण्डो ॥ ॥ सरब धात सु छाया ॥१॥

राम त्या दाता हरने तुझ्या शरीर रुपी महालाला पाय रुपी दोन मोठे संतांच्या दर्शनास व
राम संगतमध्ये घेऊन जाणारे,चालणे फिरणारे खांब लावले व संतांची सेवा इ.तसेच तुला
राम भोजन प्रसाद करण्याकरीता हातरुपी दोन खांब विना आधाराने बनविले व तुझ्या
राम शरीरावर शिररुपी कळस चढवला.हे तुझे शरीर,हात,पाय,डोके इत्यादी रस,रुधीर,
राम मांस, मेद,मज्जा,अस्थी रेत असे अद्भुत सात धातूपासून बनविले. ॥१॥

राम राख्या ताक सपत इण्डे पे ॥ दोय मेहेल पे बारी ॥

राम बारे गोख बहोतर कुटियां ॥ जोर बणी से नारी ॥२॥

राम तुझ्या शिररुपी कळसात डोळ्यांचे दोन,नाकाचे दोन कानाचे दोन,तोंडाचे एक असे सात
राम आडे ठेवले.या डोळ्यांच्या आळ्यातून(खोबणीतून)आवागमन मिटवून देणाऱ्या संतांचे
राम दर्शन व महिमा होते व जोपर्यंत देहात राहतो.तोपर्यंत येथे मिळणारे सुखांच्या वस्तु
राम सुख घेण्या करीता सुजतात.कानाच्या आळ्याने हरचे सतज्ञान ऐकता येते व देहाला
राम सुख देणाऱ्या वस्तु शब्दाने समजता येतात.मुखाच्या आळ्याने समरथचे स्मरण करता
राम येते व खाण्या पिण्याच्या वस्तुंचे सुख घेता येते.नाकाच्या आळ्याने(छिद्राने)सुगंधाचे
राम सुख घेता येते व दुर्गंधाचे दुःख सोडता येते.अरे प्राणी,हरने असे तुला सुख देणारे व
राम आवागमन मिटवून देणारे सर्व सात आडे बनविले.महालाच्या दोन डोळ्यांचे आळ्यावर
राम बंद-उघड करणारी बारी म्हणजे पट ठेवले.हे पट संतांचे दर्शन व जगाचे सुख घेण्यात
राम डोळे थकू नये.म्हणून क्षणा क्षणात बंद,उघड करणारी ठेवली व तेरा प्रकारचे मोठे मोठे
राम जोड व बहोत्तर(बहात्तर)छोटे मोठे जोड जोडून तुला भवसिंधु पार करून देणारे शरीर
राम दिले. ॥२॥

असा मेहेल रेहेण कूं दीया ॥ फेर रिजक पुंचावे ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

केह सुखराम ईस्या हर दाता ॥ ताकूं क्यूं नहीं गावे ॥३॥

राम हे तुझे शरीर रूपी महल आवागमन कापण्याकरीता नेहमी बलपूर्ण, तेजपूर्ण बनलेले
 राम असावे म्हणुन तुला प्रिय, आवडणारे बलशाली(शक्तीवर्धक)भोजन पोहचविले. आदि
 राम सतगुरु सुखरामजी महाराज प्रत्येक प्राण्यास सांगतात की, हर असे अजब दाता आहेत.
 राम अशा दाताला तु गात नाही, त्याला तु विसरुन जातो व ज्याने तुझे हात, पाय, शिर,
 राम डोळे, कान, नाक, मुख यापैकी एक ही बनविले नाही व इथपर्यंत की शरीर सुटल्यावर
 राम तुला काळा पासून सोडविण्या करीता तुझ्या सोबतही चालत नाही व काळाच्या मुखात
 राम एकटेच सोडून देतात. अश्या अन्य देवतांना तु पोटभरुन गातो. अरे प्राणी, अशी कशी
 राम तुझी मती(बुध्दी)आहे. तुला दाता का नाही सुचत ? तु त्याला का नाही गात असे आदि
 राम सतगुरु सुखरामजी महाराज प्रत्येक प्राण्यास विचारत आहे. ॥३॥

३४५

॥ पद्मग मिश्रित ॥

संतो भाई रे भेव मिल्या गम आवे

संतो भाई रे भेव मिल्या गम आवे ॥ प्रममोख पद पावे ॥ टेर ॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, रामनामाचे स्मरण सर्व करतात परंतु
 राम मोक्ष प्राप्त करण्याकरीता रामनामाचा जो भेद हवा तो स्मरणाचा भेद जाणत नाही.
 राम यामुळे राम नामचा भेद घेतात. परंतु परममोक्ष नाही मिळत. परममोक्ष रामनामाचा भेद
 राम घेऊन स्मरण केल्यानेच प्राप्त होतो. ॥ टेर ॥

राम नाम सब लोय कहत हे ॥ दर्शन भेष उचारे ॥

राम हिकमत बिन तो राछ सूं रे ॥ सबे पच पच हारे ॥ १ ॥

राम सर्व दर्शन व वेषधारी रामनामाचे उच्चारण करतात परंतु रामनाम न घेतल्याने मोक्ष न
 राम प्राप्त करता पचून पचून मनुष्य शरीर गमवून देतात. जसे शस्त्र हातात असते, परंतु
 राम शस्त्र चालवणे जाणत नाही. त्याकारणाने शस्त्र हातात असुनही शत्रु मरत नाही. उलट
 राम मारुन टाकतो. याच प्रकारे रामनाम मुखाने घेतात. परंतु काळ शत्रु कसे मारावे हे समजत
 राम नाही. म्हणून काळ मरत नाही. उलट काळाच्या वश होऊन कर्माचे दुःख भोगतात. ॥ १ ॥

राम नित ऊठ दोड करत हे भारी ॥ गाँव गेल नहि जाणे ॥

राम उझड पाँव तोड पग बेठा ॥ नगर सुख क्युं माणे ॥ २ ॥

राम गावाचा रस्ता माहित नाही व दररोज उटून गल्ली-गल्लीतून खुप मोठी दौड लावून
 राम नगरपोहचणे चाहतो. परंतु कधी गावास पोहचत नाही. गल्लीतच फिरत राहून जातात.
 राम नगराचा रस्ता त्यागून वनाचा उजाड रस्ता पाय तुटतील तोपर्यंत पळत राहतो. परंतु
 राम नगर कधी पोहचत नाही. वनातच अटकून पडतो. याचप्रकारे मोक्ष प्राप्त करण्याकरीता
 राम रामनाम घेण्याचा भेद माहित नाही व रामनाम घेतो. याकारणाने बंकनाळच्या रस्त्याने

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	उलटून साईच्या देशात न जाता येथेच संसारात इंद्रियाचे सुख भोगण्यात अटकून जातो. ॥२॥		राम
राम	दे बिध धार सकळ सब बाता ॥ सुनियाँ बिना ही आवे ॥		राम
राम	के सुखराम मोख राहा झीणी ॥ सतगुरु बिन किऊँ पावे ॥३॥		राम
राम	जसे संसाराच्या सर्व विध्या(क्रिया)संसाराच्या ज्ञानीपासून ऐकल्या व समजल्या विना		राम
राम	येत नाही.असेच मोक्षाचा मार्ग सतगुरु पासून समजल्या विना सुचत नाही.मोक्षाचा मार्ग		राम
राम	संसाराच्या मार्गापेक्षा खुप खुप झीना(बारीक,पतला)असतो असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥३॥		राम
राम		३९०	
राम		॥ पदराग जोगारंभी ॥	
राम	सुणो भाई संतो म्हे ग्यान दूं		राम
राम	सुणो भाई संतो म्हे ग्यान दूं ॥ यारी मुक्त न होय ॥		राम
राम	पारब्रह्म बिन गाईयां ॥ अंत जासी सब रोय ॥टेर॥		राम
राम	संत बधुंनो ऐका मी तुम्हाला सतज्ञान सांगत आहे.सतस्वरूप पारब्रह्माला गाण्याच्या		राम
राम	शिवाय ब्रह्मा,विष्णू महादेव,शक्ती यांचे ज्ञान गाण्याने परममुक्ती होत नाही.हे सर्व ज्ञानी,		राम
राम	जोगी,देवता अंतसमयी(शेवटच्या वेळी)रडतील. ॥टेर॥		राम
राम	ग्यानी भूला ग्यान मे ॥ सब जुग भूलो अग्यान ॥		राम
राम	द्रसण भूलो ऊपासना ॥ सब मिल पूजे आन ॥१॥		राम
राम	ज्ञानी ज्ञानात भुलून गेले व जग विषय वासनेच्या अज्ञानात भुलून गेले.सहा दर्शनी		राम
राम	योगी,जंगम,सेवडा,संन्यासी,फकीर,ब्राह्मण आपल्या आपल्या उपासनेत लागून गेले.हे		राम
राम	सर्व सतस्वरूप पारब्रह्माला सोळून अन्य मायेच्या देवतांना भजतात. ॥१॥		राम
राम	जोगी भूला हे जोग मे ॥ सोहं मंत्र साज ॥		राम
राम	दाता भूला हो देवता ॥ वे सुख लियो नही जाय ॥२॥		राम
राम	जोगी ओअम,सोहम अजप्पा मंत्र साधण्यात भुलून गेले.दाता दान करण्यात भुलून गेला		राम
राम	आणि सगुण भक्तीवाले सगुण देव ब्रह्मा,विष्णू महादेवाचे जस(यश)गाण्यात भुलून गेले.		राम
राम	॥२॥		राम
राम	देह बिन भुला हो देवता ॥ वे सुख लियो नही जाय ॥		राम
राम	सतगुरु बिन सब सांभळो ॥ पद की गम नही काय ॥३॥		राम
राम	मनुष्य देह नसल्याने देवता जे मनुष्य तनात पारब्रह्म सतस्वरूपाचे सुख समजतात ते		राम
राम	पारब्रह्म सतस्वरूपाचे सुख कितीही रामनाम घेतल्याने प्रगटत नाही.याचप्रकारे सतगुरु		राम
राम	शिवाय पारब्रह्म सतस्वरूप पदाची कोणालाही समज येत नाही. ॥३॥		राम
राम	सत साहेब सत सबद कूं ॥ बिळा लखसी कोय ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

जन सुखदेवजी पाविया ॥ सतगुरु सरणे जोय ॥४॥

राम सतसाहेब, सतशब्दाला विरळाच जाणतो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, जो सतगुरुच्या शरणात येतो.तोच सतसाहेबाला घटात प्राप्त करतो.॥४॥

३१

॥ पद्माग बिहगडे ॥

सुणो सरब जुग में हेला दिया

राम अणघड देव अलख अबनासी ॥ तिण दोय डांडा कीया ॥टेर॥

राम जगातील सर्व लोक सतज्ञानाने समजा.या अनघड देव, अलख, अविनाशीने दोन रस्ते बनविले. ॥टेर॥

बेद कुराण पुराण पुकारे ॥ भागवत सो गावे ॥

राम ओ सब रीत सो नरक पडण की ॥ सुभ मुगत पद पावे ॥१॥

राम वेद, पुराण, भागवत हे सर्व सांगतात की, विषय विकारांची रीत नरकात पडण्याची आहे.

राम तर रामस्मरणाची रीत काळापासून मुक्त होण्याची आहे.अश्या दोन रीत साहेबाने बनवल्या आहेत. ॥१॥

करणी करो करम सो छाडो ॥ सुणो नार नर लोई ॥

तीन लोक सहिब की माया ॥ मै मै को मत कोई ॥२॥

राम याकरीता सर्व स्त्री-पुरुष नरकात टाकणाऱ्या सर्व करण्या सोडा, सर्व कर्म सोडा ही साहेबाची माया आहे. ही माझी माया आहे, माझी माया आहे असे समजू नका. ॥२॥

भरम अग्यान तिंवर दुख मेटो ॥ ग्यान रतन ऊर लावो ॥

जामण मरण दोय हे पेंडा ॥ समझ सुळझ गुण गावो ॥३॥

राम हा भ्रम अज्ञान अंधकार मिटवून द्या व ज्ञान रतन हृदयात धारण करून घ्या. दोन

रस्ते जन्माचा असाच मरणाचा बनवला आहे. मरण्याच्या मागे(मृत्युपश्चात) दुःख, फिकीर (काळजी) करणे हा गुन्हा करु नका. ही जन्ममरणाची विधी साहेबाने केली

आहे. साहेबाला अज्ञानात न समजता सतज्ञानाने समजून साहेबाचे गुण गा. ॥३॥

इण सुण राह सकळ कूं जाणो ॥ जाब साहिब कूं देणा ॥

के सुखराम सोग कर सांसो ॥ गुन्हा सीस क्युँ लेणा ॥४॥

राम अश्याप्रकारे सर्वांना देह सोडून जायचे आहे व साहेबाचे रामनामाचे स्मरण किती केले

याचा जबाब(उत्तर) द्यायचे आहे. रडणे म्हणजे साहेबाने मरण्याची जी विधी केली

त्याचा विरोध करणे आहे. यामुळे विरोध करणाऱ्याच्या सिरावर साहेबाचा गुन्हा दाखल होतो. असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥४॥

३१७

॥ पद्माग जोग धनाश्री ॥

तीन रीत प्रमोद हमारो

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

तूं तो निरगुण पद सूं मिल रे

तूं तो निरगुण पद सूं मिल रे ॥ ज्ञानी मन नर रे ॥

तूं तो पारब्रह्म सूं मिल रे ॥ ज्ञानी मन नर रे ॥टेरा॥

राम अरे माझे ज्ञानी मन तु तर जेथे काळ नाही आहे, महासुख आहे. अश्या सतस्वरुप

राम निरगुण पदात मिळून जा. अश्या सतस्वरुप पारब्रह्म पदात मिळ व जेथे काळ आहे,

राम महादुःख आहे असा होणकाळ निरगुण पद होणकाळ पारब्रह्म पद त्याग. ॥टेरा॥

राम भक्त मुक्त की गेल संभावो ॥ नांव अमीरस इम्रत खावो ॥

राम सास ऊसास की डोर लगावो ॥ रे नर भजन पूर कर ले रे ॥१॥

राम तु विषय रसाचा आवागमनाचा रस्ता त्याग व सतस्वरुप भक्तीचा आवागमनापासून

राम मुक्त होण्याचा रस्ता धारण कर. तु विषय रस न पिता ने: अक्षर नामरुपी अमृत रस पी.

राम श्वास-उच्छ्वासात रामनामाची लीव लाव व भरपूर भजन कर. ॥१॥

राम आसण मार जुगत कर बेसो ॥ या घट मांय पवन संग पेसो ॥

राम जब तन खोज सबद मुख केसो ॥ रे मन आतम सोझर छिल रे ॥२॥

राम भजन करण्याकरीता आसन मारून युक्तीने बैस व आपल्या घटात(घटामध्ये) श्वासा

राम सोबत धसून जा. शब्द मुखाने रटून सारे शरीर शोध व आत्म्यातील परमात्मा प्राप्त

राम कर. ॥२॥

राम लिव बंध सिंवरण ओ निस कीजे ॥ नाभी मांय सुरत मन दीजे ॥

राम रसणा जोर ऊतावळ कीजे ॥ रे मन बिरहन सूं नित खिल रे ॥३॥

राम नित्य लिव लावून नामाचे स्मरण कर व नाभी म्हणजे श्वासा श्वासात सुरत व मन लाव.

राम रसना(जीभ)धारोधार व उतावळी चालव व नित्य पारब्रह्मच्या विरहामध्ये फुलाची कळी

राम जशी उमलते तसे उमलत रहा. ॥३॥

राम बंकनाळ होय ऊऱ्या जावो ॥ त्रकुटी मांय अनाहद बहावो ॥

राम सुषमण गंग निसो दिन न्हावो । रे मन दसमे द्वार में पिल रे ॥४॥

राम अरे मन बंकनाळाने स्वर्ग, स्वर्गातून मेरु पर्वत, मेरु पर्वतातून त्रिगुटीत उंच्च चढ व

राम त्रिगुटी मध्ये अनहद आवाज ऐक व गंगा, यमुना सुषमनेत नित्य स्नान कर व दहाव्या

राम द्वारात जाऊन रहा. ॥४॥

राम के सुखराम सुणो संत आई ॥ निरगुण सूं हम मिलीया माई ॥

राम पिछे आ बिध रीत बताई ॥ रे मन थाका मुसा बिल रे ॥५॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व संतांना सांगतात की, याप्रकारेची विधी करून

राम मी सतस्वरुप निर्गुणात मिळालो. जसे उंदिर थकून बिळात जाऊन विश्रांती घेतो असा

राम मी सतस्वरुप पारब्रह्मात जाऊन विश्रांती घेत आहे. आता माझी पारब्रह्म सतस्वरुपात

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पोहचण्याची कोणतीही विधी करण्याची शिल्लक(बाकी)राहीली नाही. ॥५॥

४०२

॥ पदराग मस्त ॥

तुं तो स्याम धणी कूं बर अे ॥ लाड लडी लाछा ॥
ज्यूं तेरा सब सिध कारज सर अे ॥ लाड लडी लाछा ॥टेर॥

राम सतगुरु पिता आपल्या लाडक्या आत्मा पुत्रीस सांगतात की, तु अमर श्याम पतीशी
राम विवाह कर.बाकी देव जे विवाहाच्या आधीच आजच मुर्दे आहेत.त्यांच्याने तुझा जन्म
राम मरणातून मुक्त होण्याचे कार्य कधीही सिध्द होणार नाही.म्हणून अमर श्याम सोबत
राम विवाह कर ज्याच्याने तुझे सर्व कार्य सिध्द होईल. ॥टेर॥

राम आन देव सब उला होई ॥ जे मर जाय जगत ज्यूं सोई ॥

राम च्यार दिना का सगा सोई ॥ हे अे तुं तो अबगत सूं रत्त रे अे ॥१॥

राम आत्म्याचे पिता सतगुरु सांगतात की, रामजी सोळून हे ब्रम्हा, विष्णू महादेव, शक्ती तसेच
राम अन्य सर्व देवता जसे जगाचे लोक मरतात तसे हे सर्व आपले वय पूर्ण झाल्यावर
राम मरतात.यांचा संबंध चार दिवसांचाच असतो, नेहमीचा नसतो.फरक इतकाच आहे यांचे
राम वय मनुष्याच्या वयापुढे खुप जास्त असते.म्हणून मनुष्याला ब्रम्हा, विष्णू महादेव, शक्ती
राम तसेच सर्व देवता जगातील मनुष्यासारखे मरतात हे समजत नाही.याकरीता तु
राम अविगतला लागून रहा.(सोळू नकोस) ॥१॥

राम नव दस सेस अठयांसी सारा ॥ ब्रम्हा बिस्न महेस बीचारा ॥

राम धर धर जनम पचे पच हारा ॥ हे अे तुं तो केवळ को घर कर अे ॥२॥

राम आत्म्याचे पिता सतगुरु सांगतात की, नऊ जोगेश्वर, दहा अवतार, ८८,००० ऋषी, ब्रम्हा,
राम विष्णू महादेव हे बिचारे पुन्हा पुन्हा जन्म धारण करून राहीलेत व मरून राहीलेत. हे
राम सर्व जन्म मरणातून मुक्त होण्याकरीता काळापासून हारून जाऊन राहीले आहे.
राम याकरीता तु ब्रम्हा, विष्णू महादेव, नऊ जोगेश्वर दहा अवतार इत्यादींचे घर पकडू नकोस.
राम तु तर यांचे घर सोळून व काळाच्या पलिकडील कैवल्य रामजीचे घर पकड. ॥२॥

राम धर ब्रम्हंड अेबी मर जावे ॥ जंवरो सोज सकळ कूं खावे ॥

राम वां लग काळ कबू नहि जावे ॥ हां अे तूं तो अवगत आसा कर अे ॥३॥

राम सतगुरु आत्म्यास सांगतात की, धरती, आकाश, अग्नी, जल, वायु, हे सर्व महाप्रलयात
राम मरून जातात.(मिटून जाते)हा होणकाळ एका एकाला शोधून शोधून मारून खातो.
राम याकरीता तु याला सोड व जेथे काळ कधीही पोहचत नाही.अश्या अविगतची आशा
राम ठेव व त्याच्या घरी जा. ॥३॥

राम के सुखराम सबी बर काचा ॥ फेरां पेली मरण की आसा ॥

राम मुरदां सूं क्या सत मन पासा ॥ हे अे तूं तो कयो हमारो कर अे ॥४॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हे ब्रह्मा, विष्णु महादेव, नऊ जोगेश्वर, दहा अवतार इत्यादी सर्व वर कच्चे आहेत. मनाने मानण्या पूरते वर आहेत. हे मुरदे आहेत. जसे जगात मुदर्द्यासोबत कधी कोणी फेरे घेत नाही व तु तर या मुदर्द्यासोबत फेच्यांची आशा करून राहीला ही कशी तुझी सोच (हे कसे तुझे विचार) आहे? जसे मुदर्द्यासोबत फेरे घेऊन कोणी विवाहाचे सुख घेऊ शकत नाही. तसे तु ब्रह्मा, विष्णु महादेवाची भक्ती करून सतपदाचे सुख घेऊ शकणार नाही. याकरीता मी सांगतो ते तु मान व अविगतची भक्ती कर व सतपदात पोहच व सतपदाचे महासुख घे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज आत्म्याला बोलले. ॥४॥

४०३

॥ पदराग मस्त ॥

तुं तो ऊण पद सूं मिल जारे

तुं तो ऊण पद सूं मिल जा रे ॥ लाड लडा मन रे ॥

तुं तो आवागवण न आरे ॥ सुधळीयां मन रे ॥ टेर॥

राम अरे लाडके मन, अरे हुशार मन, अरे समजदार मन, तु जन्म मरणाच्या पदातून निघ व जेथे जन्म मरण नाही त्या पदात मिळून जा. ॥टेर॥

राम रज गुण तामस ममता त्यागो ॥ सत्तगुण सीळ निंद सूं जागो ॥

राम रच मच नाँव भजन सूं लागो ॥ रे मन ऊलट आद घर आ रे ॥१॥

राम तु रजोगुण म्हणजे ब्रह्मा, तामस गुण म्हणजे शंकर, सतोगुण म्हणजे विष्णूची ममता सोड. हे माझे आहे व मला काळापासून वाचवतील व अनंत सुख देतील या अज्ञानी झोपेतून जाग हे ही सर्व आधीपासून काळाच्या मुखात आहे व सुख दुःखातून भटकत आहे तर हे तुला काळापासून कसे वाचवतील? व विना दुःखाचे अनंत सुख देऊ शकतात. याकरीता तु मस्त होऊन रामभजन करण्यात लागून जा. या राम भजनाने तु तुझ्या घटात बंकनाळने उलटून सतस्वरूपाच्या महासुखाच्या आदि घरी पोहचेल. ॥१॥

राम बेद कुराण पुराण तजी जे ॥ ऐको नाँव निकेवळ लिजे ॥

राम सब तन चूर गिगन घर किजे ॥ रे मन दसमे द्वार समा रे ॥२॥

राम तु वेद, कुराण, पुराणाच्या सर्व क्रिया करणी त्याग व महासुख देणारे एक निकेवळ नावाशी लाग. तु तुझे सर्व शरीर शोधून गगनात जाऊन घर बनव व दसवेद्वारात जेथे काळ पोहचत नाही तेथे सामाऊन जा. ॥२॥

राम त्रगूण रूप तजो सब भाई ॥ राम बिना सब झुट सगाई ॥

राम दसमो द्वार ऊघाडो जाई ॥ रे मन ने: चळ सूं लिव ल्यारे ॥३॥

राम ब्रह्मा, विष्णु महादेव या त्रिगुणी रूपांना त्याग यांच्या संगाने (सोबतीने) काळ सुटत नाही. काळ रामजीच्या संगाने सुटतो. याकरीता ब्रह्मा, विष्णु महादेवाच्या सोबत ममता करणे हे काळाच्या मुखातून मुक्त होण्यास खोटे आहे. रामजीशी प्रीती कर व दहावेद्वार खोल

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम (उघड).अरे जीव,जो निश्चल आहे,मायेप्रमाणे कधी प्रलयात जात नाही.अश्या रामजी सोबत लिव लाव. ॥३॥

राम

राम के सुखराम सुणाय सुणाई ॥ आवागवण संकट बोहो भाई ॥

राम

राम ब्हो दुःख जीव सहेतन माई ॥ रे मन अवगत देव मना रे ॥४॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,आवागमनाचे संकट खुप भारी आहे.हे

राम

राम भारी दुःख जीवाने सहन होत नाही.याकरीता हे मन हे दुःखापासून मुक्त करणाऱ्या

राम

राम अविगत देवाला मनव व त्याला घटात प्रगट कर व विना दुःखाचे महासुख नेहमी करीता भोग.॥४॥

राम

राम